

Doplňky

o říčním řízení

část II

Mayteh Vof Raphala

last E

Prins e. 1955.

Te stali stará pradloha!

Kdek to baví nad vlastí a s neslo,
a řečt bylo nějaké nám + bož...

1. Řečt starovoské žehnání mládeži
v letech 1880 - 90

[Kultovní obrázek pro žehnání mládeži, dneška]

Doplňk statu řečt ve Starově kol
roku 1882 a styluik Hanke dle Cyp. Hegerhalz.
Které využívalo a vzdálo. Poze, nebože nabas-
vím písmem pro denovní řeč, bude význam
obraku na doplňení kroniky Starova.

Jak + kleoni statu uvedeno, bylo ve Star-
ově až do konce 19. století 1884 původní
využívání. Domácích včetně ani učitel
Hřečmer ani jeho následce nadále řečen-
moku neuhládali, jin zádka na pí ples
se vždy. Proto vystávalo žehnání domov
všechnu. Našlova řeč byla sice pouznaná,
zdejším zaměstnáním docházky do řeče bylo
losti. Bylo shore výjimkou, kdy byly ve řeče
všechnu řeči. Překlady zaměstnávané řeče
byly různé, vědeckování k nijaké.

"Dr. Cyp. Hegerhalz je písatelskou bratrancem, o ně
byl mluvčí jak lidí zaměstnání, kdy a rábačky
sou sojka mládi, velké se mnoho od řeče
žehnání v letech osmdesátých

domácí písací nejčastější. Té doby byl ve Stanno-
řel jediný domácí knedlík 37, kteréžto výrobky
rodiny Dvorská, an i z poty starší než písacel,
šarže na slánsku, proč nabyla téhož, odpovídala.
„Která jsem říkala“ (novýt písací¹
na výrobky).

Školní mládež bylo té doby mnoho, připadalo
jí všechno a početně až 1 děti, nebyly vý-
znamné, výjimečné naproti tomu byly rod-
iny Knadětíčkové — té doby na říčce na čísle 68, 55, 21,
74 a v poměrně už podruhé Knadětíček — v má-
lo rodinách byl jedináček.

Všechny žáklaci — klapek, kolář a dí-
vatka, kubík, kolář — byly sloučeny v jediném
důchodu, komunálním výrobcem. Nebyly
mnoho různých rodičů, až pocháděli z gruntu,
chalup, malonářského domku nebo z pr-
duchu, až po nichž rodině byly naměstávána
zavídelci, jmenovitějiž v dělnici. Káborové
obojích rodičů nebylo, všechny byly jedinoké
synovini vyskytly se u mnoha školní mládeži
vícekrát, jehož otec nebo matka byl Němcem,
mnoho ostatní mládeži měkce se přizpůsoboval
škornost všech byla dodržována vyskytly se
vícekrát vícekrát a neptaných. Klacec de Rose,

kteří pánova' nebylo to vyzávání ke vzdávání,
nýbrž ke společné hře. Vídám — klosteře — by-
val někdo ze starších, bystřík ducha, někdy
i jiný obraznýho jazyka

Vocháčka byl mládeži, de knedla a letech
osmdesátých nebyla fenomenálna. [Poprc pondě-
lí byl nazván, když v nadraze ma škola mimo-
dal po škole a na doprovodné cestovce mělo
navštít do knedla.] V měsících a v roce všechny
byly na hactva, a knedle mimořádne, v odpoled-
ne na pojízdném bylo mimo výbavení pro
děti plné te věčně den byla návštěva kned-
la, výjma koraty, celkem slabá, jen několik
člapců a dívčat byvalo pětadvacet. Opravov-
ání na výběžku, na výrobě knedla, na
počátku knedla by kaplička, a těch vě-
kouých mnoh k dvěma třicátinám, by kamen-
nina a k keramickému, smírem k Benediktinům
jen po boční mukou, bylo až převorště knedli
mládeži delší než všechny ostatní. Knedli
mládeži byla až do svých dospělosti na kněžím
a knoflu. Sklínat do počtu byla návštěva
spovidí školní mládeži, na počátku škol ročku,
a v leteckých a na konci škol ročku. Tu bá-
di spovědi byl den školního přání.

Mladí řeholci mali správodařecky
starší, starší mladí mali už méně. Když
první nastoupil v r. 1882 do řeholy, pama-
tuje se i na nejstarší řeholky, 13 leti. Vý-
střední dnes ročky starovoské patříte
řecky jako řeholky a řeholky. Když
dosáhl již 11 let, na nejmladší 6-7 leti nemá
už správoduřecky.

Školní mládež byvala v obci zdrova. Od narození tělesnou výjekovou radovou portičených té doby mali školáci nebylo, nebyly krabatých, klučkoviných nebo slapek, nebyly mrázeků jednovrubých nebo chroumajících, nebyly tělových zahrádkáři, na to slapeči - a dívčat - které již od 14. rokem byly vyroci jahy dopříli, tývalo dorts Jen ias až časy portišeráky narozeni staroborskou školní mládeží. Koncem let 70. let byly učitelského domu vlastnice, polohy dítěí na svém venku, mni pustely, anám doa vrah, jeden slapec a jedna dívka, ta a více starší rána pustel, ninstali po nich do pusté pustým výměnami bocathem vzdá- tých let vznikl se v obci rábkat. Škola byla na dleší dobu zavřena. Bylada si mali školní mládeži všichli stěti. Jen tam výjekou

aleomenem ruky, neby už klicoví horci lečil
suspiskem (?) lidový liboví starý tetov a Re-
buse, vymknutou nohu do voda opravit a na
válečné míslo stará Blaháčka, bydlící ve výmí-
ku na č. 28, po němco svilové dřevi postolci
prišla babička Františka a č. 3, babička dra-
žba Hýrhala [o ní jeho vzpomínku]. Jeni obrovské
si němoc jeho bolaví klavy, bolaví kaludky
nebo břicha [volání na podnám, kdy dorazí ale-
rovn], bolaví zubů, ryma, hřeb, nachlazení
nevyhadovaly libovícké pomeri. Září srazený
prst u nohy, odcizení koleno nebo řelo a nepro-
jívaly na nemoci. Šírbas mohla kronit otrava
krov nebo vlnavus říkají se včetně jin v ležáckých
případech, jinak řekoví mládež té doby byla
kroví vlnavila a proti nemoci vlnavá.

Praha mládeži [vraždu Vladimíra Štefánkem hospodářském], i když je vynodusila, byla vidy dotačující, snad malé pojivoření učlenení mohlo napomoci udržetatele v rámci života.

Oblečení žehná mládeži bylo dobové jímu-
kem. Chlapci nosili v nimi a těch oblečení z ba-
dárové látky „rakové“, žaty a vlněné látky
„hefore“ byly velkou výjimkou. Kabátů a

Kalkoty sib domácí řečí k a kníky. A hovor
výme oběky předkáry de Starova podomní
obchodnou u Ritoče 7, násedním kopek klubo
vským^{**} nechodil všeckle. Kamenity, bratři,
na zimu řepece kupovaly se o, hodovém ja
mahu^{*} ve Sternberku, byval t když v úterý
odpoledne, vyučování leho dne mýle, mohl
jet na jarmak brády. Klobovky na letní
období a obuv kupovaly se v jarmak jah
mahu. Kádži dětské halbky po kolena nosil
jen Soník ne žály. Konečné trička a monovky,
vidy byla bílá, fialováho košile s dlouhými
rukavky a mělkým překnutým límcem.
Kvadala nosila se jen v neděli a te ne od všech
kaže v puník byly v oběki peníz vlnění žáby
a jeti chodilo k t botách jen do hostela a v ne
děli, chodit v neděli botky povídalo se za
křich. Jenoh od jara do podzimu chodilo
se botky jen o žádce jiní pak do staniska
trana na nohy na pole ujatka stara obuv,
stanisko, voláči rebří, méně už ovčí, bylo
více jen bollavi.

* V jednom ze svých lejtonů mluví Jan Neruda
z oběkání klubek za jeho mládí v Španě na hale
Hrušni. Kádži pruhované tričko bez rukávů;

• halbky dívčí male pod kolena, rada pojed
na naplata, naplata n píre látky na panensk
koleni, na druhém koleni díra, halbky narol
jí se na provazku píre jde námeno nazývá
Nrada īntocení, násedním kopek klubovským[†]
† * Kimo řehlu předkovina byla školní mlá
dok od rodičů stále k píamu. Ve vysoké době,
voláči v zemědelských rodinách — a Sternov
mly byl tě doby ~~zaměstnanců~~ — pírelad dřevy,
zavazový rázor, te děti krad od malíka mag
se rozhlat na píamu svia blanek da byl Hýpofat).

Darsí sevonečci, až dívčata nebo chlap
ci, opatkovali, mimo řehlu dobu mladší sou
znamená [viz Křížk, Reh na zn]. Dětské vo
niky byly tě doby hodně primivní: náříž
říbřinový conik, aby ne dívca, vbarvený,
na vlastních dřeviných plných kolobězech,
opádu oje, to byla tehdy vybařať leb, než
jeti neu mít větši typall k píce některý
a conika, nezapadl a v počtu.

Opatkovino. Tričko jaké i kemení sibřá
ni ruce byvalo u mnoha lemu povinnost,
přejeti také jako plesání dívčí do haslovní,
přednáškí i dnášní vody, voláči tam, kde
nebyla studni a domi. Kump leho času zde
ve všech domoch nebyly školide u studni bylo

sloučko rákne, rasané a trámovu oddíli, na jednom konci zařízení kamennou, na druhém kamenou byl sklep na nabírání vody. Jinde byla u stěn při lehké sloužbě týchto sklepů, na něž se nádoba na vodu naložila. K dalším domácím pracím náleželo na podzemí a v něm píci nášení žentevrem pořádání hor a odnášení těží slámy housek od stodoly, shozování slámy s půdy na silné dobytka, donesení svařebnice zdejší jak pro horu tak pro krávy nebo pro konu. Také podstaty plaví dobytku. Když i vyfrazovaní kněji se stáje horaly spásí děti. Také při uchladování svařebnice jetele a slámy na půdy musely děti děti pomáhat. Sbírat na podzemí opadaví rostlinky jiné i běží děti. Krmít doba — namíchat a hlačit a jara, pustit jinu a na podzemí — připravalo také dětem.

Ve svitnici ranič, ustlat postele, utřít prach s nabystku prováděla všechny dívčata - Školácky. Kdy umyli podlahy byly uženy, ka snadnoji práci provádějí bylo umývání a udržání stolního náčiní po jídle. Ka dívčich národních věciích pomáhaly děti při drahově pleti a pletení říčky a hrásku. Různé drobné pořízenky jako ke hračce, k různíku při-

padaly i mladéčem Školáčkům.

Tím však domácíek byly práci na polích a na loupež. Prvoté když ještě ve roceku, ne o pět leti sloužily hrubý a brázdící a u méně, tato práce byla konaná akvérými páleniny, jehož t kvalitěm remízloho stavení bylo nádherné, kdežto pro mladéčky, kteří pro starší poničenky. Také sbírání kamene na pl. na jižních pravidelných děti. Když se jednalo na velký jetel na kameni dobytka, starší chlapci všechny dívky dívali vultem a po horu kromadly, pak posíčený housek polehlivou pěstí museli nabírat. Když páremu nemáčku a někdo pomáhal, všechny starší děti seděly svařebny a obavy, kdy jítli, obraceni, dělní kolčík a nabízování louky patilo, také k pracím děti. Když mělo pígyemové práce náleželo sbírání a sumicevini kroucenky na vili. Když dorůval malý, rádi chlapci sbírali na pole pláště vrabce, aby malý vrbalci. Nejranější valísky matrové byly jim na řezení. 12letí a starší pomáhali také při hospodaření uhozovky a při kopcování zemíku.

Svíce práce na poli bylo všim o gránčinu a kněžku. Při vaření obli mladši protiřeli postava, starší sbírali obli s pochládkou a

šlela snopy. Na hřívě pole se odpoledne obili sečáky, tam na druhý den dopoledne, jak užívali ~~zora~~, všechny krabčiny, krabatčiny, zpravidla vedené pláště zahabovali. Starých krabčin - té doby ve Starově ještě nebyly. I krabčinky dlely se v mandelovém květě dby. Také dorůstaly pole pšenice obilu už v ročníku nebo deník už vodou plněnou mladým. Té vinné obili vedené a děti větrávaly ve stodole snopy tomu, kde je uschovaly, proto tak ježku pomáhali při vinném svaře, starov, suchého jetele a při plavání slámy ve stodole na pídu.

Obecně v době nejvíce výrobců vlny vložené na pole i hospodyně, musel někdo a mládež cestat doma, aby klidal. Dobré kampane [nebo zvony] a "někome neotvrt!" byl jedním píšťákem vedeným k mladému klidu. Od návsi vratila i svíka byla dobrá nověna a zábernice, jež však do vloženého stavoví je možno dostat se na dobu i sádem od nákladem, na to a namnožné zapřimale.

V obecných rodin během vánoci byly děti posílány na manušku na sbírání klášek; když už vložo děvče dostalo píšťák, poté k němu blíšku, stíblem svázaných, musí na den nebo

¹⁾ Za dětských činů byla nutnost, aby poklidily poslední obilí z branly, aby po obědování jeho by libužník mohl se obilí odrať. Přejelo proto na knedlíčku dopoledne občaseno, aby přes poslední občaple, dělo se tehdy výjimečnou těstovinou tyčkami. Občasen muselo být i nevyčetlý provedeno, proto byly i žoláci přibloudeni k této práci. Na některou malou paruku byli poslánem zmi s naučením: „Obřícte jsem přes ruce, nikolá pěs kleci!“

za půl do nadívat.

"Podivnoum selvum praece pascit obozani
comitatu pli vyskovini, inasem nevolle bradu
pli sklonu hubroku a denasem mlynch kla-
ve na vici, pli obzani veli."

Ta se vitanej peci byla obzata máka. Kdo
napomináni musel vydechnout mladý poma-
kaz nebo pomahačka: „Kdo neje, al neone-
mocniš!“ — Když měl's mnoko máku,
stomíš se napít vody nebo mléka, nebo se
z jahodku máky vylečí! — Toto bylo jen
činou i mnoho čimati z krajek, kde se
mák pěstoval.

Přílež, když sloučko nejdalo, pomáhalo
rečem řehlán pli malezni hoden a nle-
viny a nakečdkačk. Brda brada se a loučí,
bez ohledu na to, v jahodě byla strou.

Jelo-li se s obilím do mlýna, jel s obilím
i synáčk, aby postál u horu. Když řek
vyčinoval svou práci ve mlýnu. Třeba 10letý
chlapce byl pln pýchy, když pět jeho směl
druži opustit a být.

Ispášti horu vlnkou na běhu nebo u vety,
robídale housáčka na tisoviku nebo humnu,
přimati husy s vanci nebo kachny a potoku
přeslužilo také řehlání mládenci.

Od polovice srpna chodilo se s kruškou nebo
gle se s holčičky na nové sezoně byly, se stupně
uváděly byvaly s mlékem mlečou včetně, zvlášt
holčičky, k nim byl o housek mlečka.

Poslední hravci už te doby nebylo, příce však
tu a tam dostal chlapce někdo dívce na provaz
hravu, aby ji na pletistu před učiněním po
páslí.

Tež týden chlapce pyréni dívali opatření a běž
o rukou, řídil a pobízel hru, když pomá
hal při svém strojem. Dostal do rukou běž a
opatření, všechno pod návštěvou domácím. Bylo
touhou chlapců i hodně mladších.

Kamínkování školní mládeži nebylo jen
ve Starově, vše křížek koch na vše.

Hravci přicházeli na vše obzvlášť, ada
pro těch krajích pracích ubýval školní mláde
ži jistí či, na zábavou, na hru. Kdyval.

Symoněk se věku 3-4 let hrál se
na vlnějším kolo, tedy domácem staršího val
starší. Chyběly vlny a na ruce, utvářili
kolo, a kolo tvářili se jednou desivo, po druhé
desivo a opakovali - hračky, jinak neměli.

Kolo, kolo mlesovky
na stere- ninesky,
kolo se nám polámal,

se a na ním miláček
odlétal kap!

Naslonov kap! všechnu kráčí i plí "Dálku"
když pocházelala stáčením kola opačným
směrem.

Tot základní od 1. 29 po 6. 25 byla do po
ku 1885 ročna, povolila mňáhou brávu, všechno
hluboké vinut se základním pohybem. Jen na ē
že byla kulata levně, říkalo se jí, "Klobu reb
nášk", je a 1886, "Klobu rebničk". Tento
housek volně, když mládež pomeškaného
povolova byl na nedlouhých a krátkých dnů
od jara do podzimu místem a skromnědi
jím škol mládeži nejen a dolního hornu, pí
skádu a chlapci a všechni horni be společ
ným hram. Přesného musí být domácí, se vys
vážej na hru a zábavou a nejméně dva let manu
5. a 9. ročník vlastaly mu + paměti významy
předěje vzniklo, vše místy vložila vedení sed.]
Také jiných domác a velkých sed na ē 27 byly v
témž místem pro chlapce hry. Vložila hru
vloženy jsme už v lese. Rost ve Starově
kol roku 1882, jiné ve říčanku dva když. Stojíkala
Rost upomínána a vzdálu. Těch míst vložila plesatel
opakovat, tak jenom doprovází.

Doprovázání de hru. To jest, kde má kolo
začít, dílo a říčankou. Jokla jede po potoku,

"Koko zo fo klic, na hoke te slovo padac, ten
nauol jci pravé?" Na hoke padac slovo, pravé;
nauol han, thyral jci horini, , mučhal"
the rebozani joci thyral, amole' a pod.

Tíž kdy na schovávanou poskytoval větší
důležitost překlýmu než dánstvym buďcami
mnoha literářů. Který kráčel záberal se na pí-
na půdu do svého ruce de slamy, mohl byť
jist, že jenž zahubil nafrazen.

Nebyle všem vidy nádejci skody možno
černí bráti. Byl k domněnkám, že mu bylo
ve hře nýjak publikovat nebo a uvažoval jist-
ností coval se bráti svržen výkřikem: „Vidím!
Překvapení, že tam kouzlo vznáší aži posartavil.
Bez jednoho výkřiku vidět je výroba bude, my-
slil co a kihali dvači bráti a polvraťovali
se hře.

Přes a jara náčnaly se vrbky našovat mimo-
mí me kihle se „mizgaj“ — byla nejvhodnější
doba pro dělání pistolek. Obrovským vnitrem
— a mítě vlastní vila bylo tuhou všeck chlap-
ůvka soudila stáří — sloužily se pistoleky,
polozené na koleno a kihle se: „Slouží se,
pistolek je vborá, pojedeme do Kasicha pro
droz...“. Než se všeck říkavka přišikala,
byla pistoleka ohlušena tak abyslale jen po

vyladit na výši neb klubkou. Když výby
dostaly se listy a pěstaly mit polohovnu mi-
sou, dělaly se pistely a kladivky různých
typových, lipy se počítají rovnoují na výby.
Jen tam u plotu naráží urovňovač, který má
postupně předníkůtka k nabarvě. K dubových různým
výbám dělaly se ruční kloboučky
a také vodníkové kloboučky.

Jakmile jsem řečené všechno všechno náhodou pro-
sek obecného města, na rozhovorech leavnou, ab. pli-
provozal se tam i také ke klic + knolliky.
Takdy vklapce nové + kapro byl knolliky,
jíž už v nim vylezl a posbíral + vše do-
návornosti. Ke městu knolliky jen ke klic vyst-
řel všechno klestivé barvou knolliky, + ml-
stek od mladších už všeobecně uniované, + tom
mladších se Starým až nejdále. Jak ji
čalo! Starý až svém výroji ponadu! Kli-
ky vlastnější kridl, dřev kohouty rubrov,
smutní vtipné domov.

„A zde 3 leti hrávali si už brány a jara
na řekách. Bylo všude bojovní řadu vylosováný
byl říkem. Dostal do ruky nizký obřavský
meč prozrazený a postavil se na led a řeky až
poledneho bráta. Bráti hrdě se ptal: „Ríkó,
co chceš?“ Říká odpovídá: „Závěrko!“ Na to
ještě jediné bráť, tem palec slágní ho.“ Kad-

ni hajo muzel sebralat zlikovat hodu. Když
se v blizu řeky, palcečem nazváné, stoupal
a do této rady, postupně ho řečtíci těkají a
udívali uderový stál se řečtíci a všechny
řečtíci poslavil až všechny rady. Hra musela
vat až tak daleko, až všechny hráče a
zpravidla na posledním místě.

Kátkovu žholtou devěát bylo plstné růžičky
z jara plstky růžičky ne slatočlenných růžic-
tích, klici růžky v krátkém laci, pondělí
z květu a blížkého vzdálenosti jiné květky [kope-
ček], růžky a mimořádne růže květi a zde pondě-
jí a bledimodréjší pomnělnky rostoucí
u nábumenného posoka.

Udaje platie a dlužebce jí vyrobí komisiované úřady. Které si mohou vlastnit nebo udržovat.

K minořadním radostem patří výčata – společky i mladší – patřila všem v jednání na svátkovou neděli, pře slapse od 5 do 12 let ve dvou letech, v pátek a sobotu před velkoreckou klapáním a klapáním mimo vyučení a polezání a včela, jichž v pondělí velkonoční, „Smržov“ Tisí dne bylo na hromy slupek a klenobacových, nejvíce ženčekových růžiček jako květů na louce. Taktéž radosti

vých založit do 14. roku bylo jisté s prvním těle na dvaadvacátý a v končící sypat na následující rok ti nezahrádět.

Byly mělem, se spáčkem a „cudlou“ bydaly
vystřílených. Když kihala se jím „bolkou“, pro-
děsil i místní hudec, kud na tři vlnky lepší.
Vlast proti do dneška vydával, byl mě dle-
máce významy. Ne stane jiné osudy kompletním
zíkala a „bora“ - zna. kouzlo, staré hadry
stvořil a z velikého lesku měla všechno-
to v mě „bore“ a smotl, pak vznoco-
viti obří a byla „bolkou“ k nezaplnení.
Z kouzlení „bolkou“ padaly v několika době dě-
tice pilinky, žumových miličí římanezpá mlá-
dě a tu dobu ještě nesmala, t hrad plochob-
ník ova siodru. Kivol se římanovi hol ruka
112.

„Anche smisku a vedote písomile slíčané
bukovce. To nemí zavánila se až měsíce vyrábě-
tí říka, na ní začal a dneš vzhůru slaví
Kleinvý brnec nebe dříben. Třetí říku pořa-
dil a když do ruky dalo se mu řík až měsíce
doulek říka, pak zaváraly se mu oči. Krátké
a narozenýma očima musel udelat rovnou
tak trochu, jak se chtěl říkem vratit a udelat
o trochu dopředu říkem nel řík vedení
se výš a vysokým říkem nel řík nebe dříben

zvítivěl svého bráče a všel mu vrtice. Když
stál jítek s oči, viděl, že stál ticha domě
daleko maznou a výkrovitou ženou. Nechá
bráče a vysídlel, než o několikmu podrážce
ženy údernem zvítiv.

Prud jch měl své, na písničku všem, když
vánočním svátkem vstoupil do svatnice, starší farářové od
něj do 14 let vyplácenou sůkrušnou lásku na hranu.
Rikalo se, že na vyplácených místech nová lávka
nezbývá zůstat. Proti vyplácení všem tisíců byly
dovoleny sladké slápoti jiné adaléřské píšťálce.
Někdy vyplácenou těži prýzavoní potek, který
z jara byval jehož vloček tak pípnutný, že
se jí při silném dechu nemohla voda proplnit
cestu.

" Krále byrals mnoho svěží. Nejmí pán
ale pastile men nade rábaoy svěžky vlystal.
vylivalo pme je rodu a jepch dle. I výjeh
starí nadeli, někdy řeber i jin z hlobochu.
nosili jemu a počka rodu a řek p de vys-
tasy dary. Ne výale dluh a na počka dary
objevila se jeho sestra kudlaška. Vlystal
ke pak de ruky a ukopat pod řepou na hla-
st bylo snadni. Uryení svěží se nezabijeli,
když kte omrela, pastili se vše na zdrobu
de řeby. Ndejši pte vlystání svěží sel po

kráci procházel pan farář Matyáš když před
ním blíž pohledejšího mu dlelo. Pochví uctivě
podravil, že jde o obřečku mítě aby řekla
smíhl, že se ji tak výrob mítě dozvíd, poli-
čka panu faráře ruku a pan farář se ptal,
co děláme a rád si jen vše výrobcům věří
potápili. „Oano“ říká Itastý pohledejšího majitel
a svým říká, že nás mítě všechna všechna
všechna. Boh říká byla pravidla. Nam se
všechna říká! vydal se klenubku po vodách;
pravil s úsmíváním pan farář a pokračoval
pak ve své procházce.

† koliv byzda říká roční hruška, volála ji
se stahu obřasem k výhledu k vybranému hor-
amu a když musely být vyhubeny. Napřed
bylo opatrně vyrovnáno někými částmi rosy
vyletajícími a posléze plískaly všechny plstky
horoučkou. Po této tom už dnešní sbírání materiál
na napálení ohně suchá tráva a někdy i suché
halouzky mohly být nevhodnější. Nad os-
vorem, nad nímž pletející rosy nejdříve hrnu-
čily, naházel se rychle připravený materiál,
napálel a nejdříveji a oklapoucí pak odtahl
hamen. ale musel hojet daleko dál, aby ho
rosy mohly dostat. Ostatní byly už v bezpečné vzdá-
lenosti. A jíce dloně jsem si pamatoval,

Jstež v některé oblasti, když jsem, k množství starých
romaniád píšišel jich bránitě několika ro-
toli.

Od dopilých starších jsem uviděl, že u le-
vistek kde kresla byly nejvíce výklenky, bývala když
+ dříve, když se vši kresle ještě rojí, rojen-
ská vlna a je z tvaru je domácí mnoho olo-
řivých kuli. A byly. Když jsem včera v blíz-
ku vše všechny pláště jsem všechny - slastnou na-
hadou - na houli. Ale nemila tač koule byl
co sloviný valčík až 2-3 m dlouhý, na jeho
nem konci zvlášťatelný zelený plášť s třemi
pomely.

Vlakovou směrou se hráčky byly v líté ve výkany
bez kytice ryb - můžeme říci rybářky, nebyly
i menšího délka než malítek. Měly a kamavice
vypadaly, že v Klešnicích jsou ryby, že pravidelně
vidí. Kralala prace lori. Když počekala, voda tam
byla jen male, zahradil se na obou koncích,
stáhl k tomu dva kroužky výšky stov deseti
cm., halky se vybranuly nad holma, kabaly,
měly k hledi jazyky, se rozevřely a šlo se do vody.
Plyšové se voda jak malou zahradila, rybáčky
plavalý jich třískou nahoru a mohly se sko-
stat pukou. Bylo je voda více levinky se do ble-
tůk, jenže bletoch, když nenašel, dostal
vízakovou prospedionovou formu, vypadal jeho

zberácná komise vydala. V rámci městského
zájmu pokračuje v malých rybářích užívání
ve všech původních 3 křižovat. z-3 lehké rybářské
denní a Kronel výpravové rybářské i rybářské 3
-tak se silnou výzvou.

3. října byly zahajeny národní výroby menší
brálek. Kde bude najdene u hřívce u kornela,
byl vyzván k národu na běh. Kde vykreslí ka-
menem, že ke kornelu hodinám? Kde kame-
nem překreslou nad stodolu? Kde u dolu na
humny najdete dořezení kamennou? Kde je
společně základní počet v nejdřívějším místě,
když vyzavý k národním na hrot kamennou a
najdete dle dalšího? Kde najdete nejdřívější
na podní venu, kde po jedné venu najdete de-
škače, kde vyzavíti nejdřívější bez výdeku můstku a
peří, byly také podkladem národní 3. října v ko-
pišti napasy byly, kde se také mohou prodat na vše
kopatky, kde se včetně nejdřívější, také jiného, výpa-
sa výrobky základní. Kde bylo, když v výrobu
napasu vstoupil s oba napasnicemi a drobných
kopatcích, v kabavskách. Napasni byl kned-
kouze.

V počtu sa plánovské výroby bývalo následovať
vždy polohujúci theoristy, ce súvisejú s tým, že
so stromu a dočasného lesa. Tiež hovorom
vedeli hale a na jivej a kontakto pre posúvky.

• plávání filipových hubkách, noci sledoval se, kde
střemchá nebo buň (dřív) má jiné vlnění obrovské;
více se naříkaly na ohně uho i na dveře,
aby horodýnky nemohly škodit. Staré muly se
už neukravaly, palení horodýnky už ne-
mohlo.

Teprve se naslouchalo, když některý hama-
rad vyučoval, jak je dědiniček vlněný.
Tíž uho patrně vždy kroužila jak před nim jen
štíhlí oběti do dveří uho se vrát.

Někdy jaro vysoká voda vachuumním po-
toku a v dalekém ledu spadla, kolovile jemná
a papírová lodičky a poslední se po proudu
do lodíčkám připejzovaly se, zlepovat. K vlo-
vátku, z něhož prst bludíku prutu hrály se
kouzly a dílo v tom. Na vodní horece de na-
šivu sloní a menší hamenky, aby dívka se
antidote, de bludíku horece nazadil se do říč-
ního kouzlení sloučený papír a, zlepencem krotil
se do prav. K vodě jen spálením natáhni ry-
bničata jen papírová klavice. K lehkých hou-
šků dívka kolovily se vodní mlýnky na spod-
ní podu a nazávratily se také de náklumovník
potoka. Staré hamenky se zhotovily, mladíč-
kové dělali se darem.

Vlhou kapitolou o rábačkách řekni mláděm
bylo koupání. Koupal se čimale se brouky, kou-

em jaca, někdy se až do vrátku ženěho těla,
i vlnou se křikalo: To Přání tělo všecky do vody
milo! Oto dovnitř kouče bylo koupiště a rybníčku
u kapličky. Za kapličkou byl housek sámonička,
jako střevíček pro odhladování solné. Dne rybníčka
vzdala se vodou do dledu, kde bylo mnoho rů-
žek rody. Byly nejmladší růžičky jmenem u svá-
toho Františka, de „Mléko“ rozkvétaly se jen včelí
a darsí. Mláčení de vody aby bylo možné, jen po-
malý uho neztratí vodě. Dne rybníčka bylo
blátiny, chraje na všech stranách kromě od kaplič-
ky byly nárovné vysokou žárovou klenutou a vys-
níčku mnoho se sedalo. Široká na povrch koupaní
šonicele, když se v vodě vzdál, samotná mnohem větší
a měla rukavyci košile, ruky i nohavice byly
hotové nasušované, že horšího nedívkuho odpe-
kleno koupal jemně a s po druhé, ruky i po ří-
ci a tak jsem koupaní učili.

Někdy koupal jsem se na huncovce v Klobouč-
kém rybníčku. Všibyl blubity, až tak jako rybníček
u kapličky, až se kouči mohutně. V ledu od
vody, dortsu vysokého, uprostřed jsem skloněnáčka
vykladil jsem vodu až vše blátem a sjedlil
je už daleko do vody. Koupání v Klobouč-
kém rybníčku mělo tu výhodu, že koupalisti byly
kouči blába.

Na velkém počátku v lednu 1885 dělaly se
sámoní růžky - vepřovice a kleny v prostoru

na říč. 29 až 25 měni se dno a hráni. Hlavně vybírala u tráv bluboch, ab se plíslo na říčkách. Tím vznikly náhumenné doly a my ihned zdejší plem. nere kouyalisté. Kdo i tu výhoda, ne jen parohal potok, plovadlycei stále novou vodou, voda vlněla po desetich. Nevyhodou bylo, že jen poublyli kouzloho břich. Tu pak kouzlo pohnali plem. se a rádi a přes vodu namíleli plameň k moči. Kde bylo močino i sháhat do vody, fish byl plávaj a klecibka vody u břehu osí mete. Byly ovšem jámy i kouzlo blubčí, zvláště jáma na říč. 25. Že vznikla náhumenných dolů s růžicí klecibek vody měni výhrami kouzlení a rybníčku a kapličky pastýřskalo.

Těto mimoře krásného bylo v rybníku Ne-
daleko města, kde dnešní řeka z Brněny, vedou-
cí k brněnskému hradu u lomu pod pravým
údolím, několik hodin před plavoum
vlevo, v místech kde je vodní nádrž a pole
nad pro mnichy stříbrku. V bystech jeho
prostředí bylo nyní výhodou tohoto kouzlení
bylo, že dne bylo slunovíté, naprostě bez clá-
ta, oda byla čistá, ale nepravidelnou vlnou se ak-
de dne prohnala. Sam jsem a jinou kouzlení
společně vytvořil, ne jen naznačil, když jsem
jmenoval, když jsem vydal.

Kamarádi a vrahům posílali chodili se houpat do Sharpys u drahou. Sharpys byly v osmdesátých letech stylu, což od všech jiných drahou, avšak na druhou. Třetí drahou byly ala prava Sharpys až tři deseti tak kamarádů, kteří všichni měli také male růžky, když se v ní nechalo houpat. Nebož od ní byla Sharpys blaboká až desetkrá, tam se všechno houpavali dospělí. Každou byly také až: řada od svých směrem k hladové domku, dveřím vstupem, byla dleší Sharpys růžky tam byly až mítě, všechny i všechny byly žlutkovité, pro houpaní chodník. Tu se houpavala Školní mládež. Všechny Sharpys, kteří jsou je houbová, byla nejhoubná. Tam pak kromě jiné plaveni nebylo vidět než blau. A tadyž byl na radnici rozhuk. Tam se nikdo nehoupal, když se bál bloudby; to všechn Sharpys byla voda skoro stejná, bez polibku, proto byla na povrchu lesklá, vespod lesklá slunena. To Sharpys daleko se vše plavat, tu starší kamarádi dvaatři mladším hrádový — rožem benplatní — a plavani na vodě i pod vodou.

Když králi jme se na indiány, abotovaté
jme se osmi laby a řípy. Na laby hodil se
dobře silný lichový prut, k nimu přiváhal se
hus tenhleho prouzku. Řípy hotovily se z or-

borych rovných pruhů. Vrbových chvásticích ronile
a hancí loutkou dost. když ned námaloval se uklon-
ěn - dajba a kdy začala. Křížek smil vydal
jeho řečená, draví pohrcovali, kum i jip dopad-
ná z mimo dojedou pohrcáeli

Událostí pro Karla ohlouze bylo, když v městeckých vánocích nebo velkonočních dnech se domů na dovolenou ~~starověké~~ vydal s různými muži v modrých uniformách, mnozí z nich sasvity i červené halhoty dragouna s dlouhou jazdí, někdy hrázdě blesky a myslivé tety, štítovitce, jinom jsou v modré uniformě myslivci. Té byla podložena pro řecké lásky, když vydaloval plán, kterým a výjekem by dlel byt. Čeřovna řepeč a červené halhoty lásky řepeč jen čeřovna řepeč a červené halhoty lásky lantebka velkohly nebože

Od staršich, sú dospelých očividatí jme se,

je když na jejich dlebly až vzdáleny boj mezi
Jehož vlastníkem a vrahem a dolníkem pravou
činností vyrovnání - ženicha, které na novině
jako na stole, měla vrahů a dolního hrdce? Ano,
měla a měla domácího. Všední vrahův od novin
když těc potek Olomouc. To ještě, těc, měl-li
právě vrahů, málo až počín vrahů vody. Tím
se zavří polovina všech žertů jmena vrahů hrdce,
jimiž polovina dolního hrdce. Hradnice ženy byla
hranec. Odhad vrahů měla pro 40 mohutnosti, byly
počtem domů rta hrdce sibi' rovný. Třicet
tisíc letenk vrahů toho už nebylo. Třicetobou
šedesát maledicem dleblych domů, všechno
na vrahům hrdce, byla i vrahův písečka vrah
náhle také smrtonosná, ně dolníci na vrahův
boj s vrahův vrahům mohli ani pomyslit jen
jmena, vrahův — , dolníci" žertalo

To krátké, když ná „o strašné“ foubal červeny
číšek, bavilo všechny železárky, poslouchaly dechů Ni-
týnku jeho mluvy, na dolení horec dea, tis. Ky-
džíkův dech, bavil jich mluva vysvětlova, mlu-
vou a i 30 z těch nejmladších byli všechny + nico
starší ná pískatel řecký tento dech líhal jen
jeho silnou vlnou, tisk vyletíl na to horec vy-
soho. Když vklapce by ho ani nebyl udeřil, jak
mohl se do věže vlevo spídat.

Napadlo bylo jen u těch dojáčkých. V tu chvíli

bývala u dospělých oblečena, kvař + kuňelky. V zadě
na c. 27 měsí zdi se všechny kálové a kromadou
kamenů holos urovnávají různá plášťa až
6-7 m délka a 3-4 m šířka. Třetí deset let byly
kryta širokým odprapem, jižněji Merloj. Tam
zůstále jsem si kuňelku. Z hradby tyž byly nárovná
pov. kuňelky, a nich nejdříve byl hradem, na hor-
ním konci jemu je srovnávateli kiste růžgliko
škvěných houli mili, pov. po jedné houli, ale
byla na te jdešená, křížení, a poniž a rozhádlo,
tak běduj a houčí nemil, hradlo se jen + čid,
tak myslí vylepu.

Na hradby kameny, věnovi a novodání veda de-
dova hubba, pláště žumrav. Tak slýká s dechovými
nástrupy chvíli s doprovodem Školní mládeži
aleb vše jinak hubbu pínská do vše jen zábran.
— cíci, a Starovci — nebyl rádový — s hlevat-
kem. Hlevatku rukalo se. Lajci a hlevat-
kem, lajmoni:

počkou tam Školní mládeži + té době bývala
občanská, pěstitelská a městská, makový základ
nebo růžkový zábranový, střechy kleni, spalek.
Z bonbonii bývaly le mentholové patáčky, kálo
se jimi, vinacelli [n nám Windružel] Když rodi-
či občas byly v pátek s velenem ve Sternberku,
neyménší + doprovozu starých chodivoli rodi-
čům ak ře kamenovina, kálo, naproti,

aby trouhelní růžkování, pěstitelská a městská
pláště dostaly. Čekádo a jemuž benzony byly ten
dobou Školní mládeži Šternovské včetně novodání
čekádo a troma pekla malekde, za 10. věk domácí
smáčely se + vlastky hoblily, vidy jen zábranu de-
zka. O velkonočích, a když a v vánocích jably se
čiude vlastky, makové, hadložkové, hradkové,
škvěnky, pláště pláště růžkové + kamenovinu
a vše. Rádový, rybia, angust byly v nabídce.
po růžkových usedlosti. na to ne starých deb,
kdy pěstoval se (koncem 18. století) ve Šternově
focou močidový, abyly tam růžky močid-
v. kálo, měla žumrav, jaké u plotu u Školní mě-
hrady, jichž denem i 30 i jinde porostový strom.
Rukalo se mu. makovci byl také v zadě c. 27
vila — neobjevení hladhou kálo, po bonu rukalo
za m nevyplněl. Ráda vček vede růžkování
zábrany, vylepte se na růžku a se zábranou na včem
tak pojedou a 1900 ukončila Školní městskou maturitou,
kterou upustkovaly Školníkův život, patřilo k výhřevu a
pak uplatnití růžkového žádce a hody ke
školnímu. Život, rukalo se mu, nojci měli;
když am tam u plotu nabídce, když vček vede na
velkých místech. No, smíkouti byly dětem
kupovány pruty sladkého dleca, když po smí-
kouti se snedly.

bedle ovor čínsk., brusák, jablček, hadláček a růžek, jehož byvalo hodně, byly pochoutkou mladé brachové kuchy a doručující měly. Na domácí kuchy a na mělké bylo dovoleno jít bez kufre, když doručovaly, jeli s příkrovem nebo kamerážkou na lodi a na malé neporušovalo se na ně vliv.

Z dioných dob, kdy ještě vojáci byvali povoleni po manželkách, mohla mládež někdy pro svou nevěstu.

Takže po celém pořízení o 2. 1885 byl založen v obci doc. dobrovolnýk hasičství, když za přísného potasetu a rozhodu po všem byvalo ještě všechno poskytováno a svěcení se obříhačkou na pískovce všech železnic, nebylo díru, že mnohokrát u vodníků a náleba pro lom na hasiče. Signál pro vodníkovu hasičku na svěcení, Narozívání hasiče — dom' na svěcení, dovezat na sebe opakovány, anal. n. chlapci hrdly. Když narazil poplašný signál, Holi! holí!, nanecháno práce, nanecháno kdy, hrdly a chlapci opakovali k hradu k hasičkům želadnice, aby uviděl, kam hasiči pojedou, a připravil mistrovské pořízení plné k ohni. Tento u stodoly č. 26 ještě dnes ukazuje stopy, jichž se do jich několika dnů zatímnaly všechny hasičské želadnice, a třetího dneva chlapci když někam vyrobili.

Jiné návavy. V letech osmdesátých byly v užívání různé tuhé vlny, byly v první polovině 20. století využívány mimo jiné umělé. Také mohou být vše, samé fiktivní až do ostatní, když se kikale, když o holcech na vlně objevíte se voda, když samou pláče. Vzhledem třídušek nemají vlastní, když bývají i v kolibříkův a hančíkův umělecké vydání. Tato nejméně, nejdříve počítala.

Byly nazývány první mravy a dokud lid byl trubkou, dílaly se na lalu, kucheni se "ted ped tříku po nim probírajících popraskal, a probíjel se, vodil plavy všem podél hráze přepojila, následovalo probolení, kucheni a neměl jí podl. Až po ty.

To bylo někdy návemannati, a pravidla užívali Rukulidem, byly vystrojeny dle užší plavničky, novaní, žandručni po obou lodiach od jednoho honu navrátit k druhému, takže na lodiach a dlech zábumeninach. Tak převzty loutky byly k němu dobré. Bruslení bylo pouze v náhodě vývoji tam vodních vodství v milí vikáře o celé dědině, objevovaly se např. pondly. Kdo měl jednu, dědinec "koko" vyspolu s celenným jazykem, při prorinutu na pravou nohu provázky nebo řemínkem, byl už mnohdy zkázen jím.

po jídu na vánčkách ubyle ve Starově
na úplně nového chodníku svahu. Tu sjedlono
kodila se po všem hráz rybníka, ale až na levistu
čidlo lovíšem třetí límeček pod hrází a zde stály
zásahem vodu potok Olišník, který sjedlou pí-
kání, na rybníčku mali také překážkou byla
mimo výkopka.

Přišelou na to návraty se latní holo-
toč. Sedem do dna louče nacínil se první pál,
do klavíru holu vrazil se
silný kábel bez klavišky,
na kábel nasadilo se až
5 m dlouhé vidlo, a nemá
příkazy se sňatky. Po-
vise hráčů seděl dekola vidlem, druhá plo-
šinu zde na sňatky si chvíle si užasnila kdy
sobě silky vymenily

První sník byl nejmílejší pro kulování a
starově mukulánu. Koncem nomy bylo sáhavý
uk mukulity.

Edy dospěli pořádati na svých výjedny
do obce — aby se koně dostaly na krovových vlnách
a postihly se jím silky — dostalo se ti rádenci
zem, kdekol kavárs byly uviděměni a nasečo-
přebili. Do horizontálních smí vido a 5-10 výlet-
níků, cesta v obci se apalo. Výrova mukulánu
se kváděk i výrovní vrateli se domu s velkou

skutí k jídlu.

Kolikrát počíti byla obesína adventní dba,
doba roční. Vstával na my — kráty bývají
o 6 hod. raně — na my jeli do kostela, který
touž také s polotmi, na prvého korbičku dne
rebo jeli i za my vracet se n kostela, nolášel
pohybu vše bylo pokryto bílou sněhem a dále
místo vstoupna vstoupil se k nemu, bylo čímse ne-
obvyklým. Přivále sněhou mukulých žholáků
a volně žholáčků, aby se měli poslubit,
že nevymechala ani jednou poráty.

Udali starovoské babičky také výprávily
zv neměsíc včerají vrahům a vrahám
staré žehálky, pisateli není a plastikům po-
mnáni zájmu, a 5. 27 babičky ubyle ře-
bříka Řepařalova bydla ve výměně na č.
38 a komuž máky, když pisateli byly
dva a pál neby.

Do nemí doby — když první bylén v pro-
sinci — spadaly starovoské mukulné hody a ře-
břed prvního starovoského kostela, v. Kuku-
lise. Zváty a piedotek volko svášku přejídel
do ona na svášku. Tře jíde na svášku bylo moy-
kem. Ne hodo práškal sloučením silným tata-
rem. Rány byly také silné, když se podobaly
výškovém a pudbám t městech bylo tělo selvi
práškem zatíráno, na le vrah kostele mimo

město. Také když se Mikuláš přejedl na zrnicku do vri, po cíli všechny byly slyšeté po děčínském průsháni během. Třetí svým výrotem nadělal dojíždi mladým, aby před všeckou naháněl na svetu telefonu hromatu snísku, že se vratí, ak po jede, rovně, dárky si se mu rozvysírá po svahu a že každý mísíci si se zoháněných dárků využije, zo se mu bude nevíce líbit.

Správě s dlouhým bílým plnovousem, o násivém vraní, s myrkou zelenou biskupskou kopicí na klav. S dlouhou berlou a jedním a stenou metlickou se druhé ruce plstěl s deprezdom. Prorazil ho býlý anděl s kníkem na dárky a ruce a červík ohlašující úterý v kalendách, postavil ruce malým. Klade si ruce, starší, poučení až ještě staršími, byli beni strachov. Zpěv smaržilo se podle klase, podle portraje, podle dole vyčerpávacích halhot a botu penat, kdo je tam se stalým, kde andělem, kdo čertem. Z pípnadního stehnutí tenhou metlu nebo se natáhlo pod homin, což kral s klučivým říčením žádou prozáděl, mnoho se nedělalo.

Ta noc po odchodu svatého ducha se klapec v dívčata na ohně talíř, na nimž byla nároknoucí dřívka ovoce, jablíček a včeliček, kousky cukroviny až pšenice, půlpadná i nýcha brácha.

Va druhý den ve škole bylo plus výprávování, kdo dostal a zvykloubání, jak ten vnu na řetez vyzval.

Když se zrak malých a říhuláče a řetez písel, donutil se býlý nový zrak se sperecky o něm se křikalo, kdo kdo se ten den, když skočil, během dobroviny, když v noci přijde spereckta, vyzvá mu do běžka díru a načež mu tam brachoviny. Takhle „Roca“ se koní klavovu shodila, ale z té pravidlo strachov: protěvinnými dvacími říhulami do vnitřku jen koní klavovu, přípovinou na hulku. Koní klavovu poohlídla a po vnitřku a hulku oddala. Troj Roca shodila, písatelské ruky nebyly.

Stejně nabavy sumní doby patřily i němí slovní bláhky. Kralci vyzval mladého, aby řekl mykle po sobě všechno „Mle plasklo“. Počtem řečí vedenec, po kterém patrem opakováním mluvilo, že mle plasklo. Kdo aby mykle vyzlovil, kálejku k jí se to něbo venujte k jí se“ něbo - říkavých ne všech hubavých nejpružnějšovatější“. Jistě bylo, že v obou případech kralců zvítězil.

Kolik kdo mil v plstech vndusku, mělo se vyzkoušet takto: Kralc mil kdo jídlem dechám, Ote, ote malý Jan, plstělile k němu, ote vran, proni praví Dobře tě, druhá praví

Dobře vše a tak dál, až osmá praví Dobře vše".
Kohl se krabí nábrat do plze vodoušku, až ohřít,
přednem dechom se nedovedl kdy učít.

Znovu nábratu městské bylo vyfukování
a mydlenové vody, tříškánky, balounky,
které polotovaly ve vodoušku a trály dřívízmo
bavování téžby se kdy a snadno opakovaly.
Když stál na konci rozhřížení, zvětška seplí
vody a kroužek mydla.

Za vodoušku po po. Mikuláši příšly vánce,
trupky, jídly vánce. Na čládky vánce když se
hádly. Kdy dny před Nědržím vánce jama
čípali: „Dnes den, nízce kon a ponejdeš ihádly
den!“ Ažto když viděl toho dne vánce slati
pravítko, musel po celý den náškorovat přest.
Umystl byl dobrý, ale vše jíce jen slabé. Když
a když den pekly odolečky, když mohlo loupež
aspoň po jednom a nich odolat když chodili
kolem vánce a upívali koledy. Když se setmilo,
bylo slajíti po dědini Nědrž káry, vánce na
stepe. Nějaká stará puška byla skoro v händem
starého a dojedli prach si v nížkách opakovali.
Po celedomuším ledy portu i niforu nastala
bojna Nědržovcův v obvile. Kapičou lebou
a když obvykti slavice a vublik a v oči na
kladani ruky přebankly do lebku až v portní době.

ubijval ještě na jídelním lístku. Zákoníční ve-
klo, dlež se kroužkem běboky, na něž byla plnk
šíře pladkého medu. Jendy a roce med u něho
povol, vinnu tam, kde pistolami věly, nebyl
med tak vracový. Běbokha s medem byla ve-
čerlem ihádka včera když následovalo už
jen loučení vánce. Vánce v něm nebyl
přečapením. Skloní mládek sama se jí přeprá-
vila a vodobila. Ostatní vánce, jablka, ká-
tray a kerouňek, skleněných a plstivých papírů
nahrazovaly tehdy. Dnešní skleněnou vánce,
tich tehdy na váncech jeli nebylo.

Víd vánce mu byly už plnou nabíječky,
plánu, plíz a jiné dobriny, na konci včelař-
uveni mas a klebasy nabíječky a v hejm měn-
il, když měl dobré dalovalky.

K vánce nábrat náleželo také starému
Bettimu. Z podlepeného arku s bránky vy-
stíhl se Bettim s kvádrou a přilepil na lehnu
lepenu, podobně vrbky tří králi, pastýři,
ročky a vše ostatní. Potomž Bettim postavil
se pod vánce němec, potom na chno

Také podlepení a vysmekovaní vojáci
byvale nábratu na zimního īasu Starovský
kupce mimoře ani arky s Bettimem, ani s vo-
jaky, ani barvětky, pro tyto vše chodili jemu
ke kupci do Hluboč.

Když vláda němy blížila se ke konci, příby
ostatky, s nimi dva dny ihelnice přednášel. V úterý
+ ostatky sledovaly je v rozhovoru s mimořídem.
Ke ihelnici měl jízdu pánové Rognou, dcearst. Také
+ tento den ihelnice se hrobily. Shoda, že
ostatkový slavnost byl jen jednou do zohá.

Když jsem plníkem seděl už bláto a měl tol.,
nahumělní potok průkádél seděl vody, dolaje
+ splňovaly vodou, kdy na nich mřasal, nadve-
dal se nad vodu a v menšich kusech plaval
po dolich a po svýšině kládení potoka k mle-
nemu plíku a dalek k lesu + tu dobu stárlí
vraždili, vabojení dvojčetou lyžkou, kurne opí-
ravu se + dro, pradilo, je ihelnice — tak se ří-
kalo ledovým kram — je dolich nahoru dolou,
do idlu námořní bězy, řečou rácky do zbo, +
lámaly se + několik menších kusů, takže ko-
houtí lejovník rukou, jak je + v letech mnoho
vody a pak je na koupišti jeli studená.

+ letos osmdesátých byly moji ihelní
mládeži doreči náručových členů. Tito + vše
se přidlo do ruky. Knihy ze ihelní knihovny
ze čtenářského spolku. Staré kalenda-
ky, knihy o různých redakcích a mechanických.
Také vzdáš velmi oblíbení a nosidlové byly
individuity; drobné scitky a přibíky ne zvídav-

anovatelských indiánů, jeho klatí ležisko na řece
jelu + jenž skoro všechny drobné přírodní
stromky jeho ihelnici křížily, tam charvat-
sky, tam když Blatky, když na těch Druhý a ří-
klařst dobro se pisatel pamatuje na knížku
Ko vlastních dob kresový fautor nemínil, třicet
let po Kralanu na svobodou na Složíkova, + 9
let. Také Roberson Císařské knihovny členů
mohl uchrátil jaké podle Černé a upravené
řečené dílo, když neděl + balonu. Maly členů
také už vycházíci, mil Také kromě členů

Tam navštívil se mi potulující homédiant. Se-
stal pamatuje se, + jakým lidovém klecil, když
pouzelník u pravidelného Hobotku — že je
pravidelný, všem ubíral — vystál na dle živého
bílkého králika a když u pravidelného dívánu —
aby ubíral. Je jo pravidelný, ubíral jí dneš vrah
u — malý ploun skleněků řečeného rina-
trify to skutečně dívy.

+ tělo na pravidelném postavení před
basilešskou stříbrnicí postavil jiný homédiant
hololeč s očníky a horní. Jedna jinda byla na
koupan. Kdo ne starších silných ihelníků po-
máhal na horní podlahu ležet, mili se po vět-
ku oddalených jeho jídelních pánou nadarmo
sobat.

Nichdy byly moji ihelníky dostany, když bolo

a jak daleko byl. V okolních vesnicích, v Šepanově, v Hornoborci, v Blomeucci a na Žd. Kopečku byly stáre dřeviny. Kivut budilo, když jeden z kamenadlů se vlebil, že byl na Kortyně, druhý na belehradské a třetí jinak v Brně (mil tam na žas trávinku). Stováni po vnitřek moravských nebyly taky mnoho. Jaký to vondl mni tehdejší Žehuši mládeži a dívky!

Sohola se vídalo mnoho chlapců, že na 1. dubna vznikla se apštrem, pánem králeks rohu první dílo se na této moci, že také natál na následující aprílový řed. Tím by se nebyl přísnal.

Když mlátilo se páni mlátičkou, v úrodném roce mohlo se všechna vymláčená sláva pod střechu. Velká část slávy upadala se do střech. Když slámy byly místem, kde se dalo mnoho pokračovat. Do střech stohy povídány chodily, na jejich horec některý, loupežnického pěstují, a někdo o tapetním temnu mysl dřívka vyvádila se obraz děvčete pokladového růžta loupežníků a pustých lesů. Věty stohy piedavaoval také pevnost, kterou bylo těžko dobýt, i když útesníků bylo hodně a obranci pevnosti jen málo. Ale i tiget, hrad Kralického Kinského, který někdy množi mali, byl po dlehlém ohlášení dobyt.

Někdy některým chlapcům postřítilo se dobat se na vše. Nejdřív by rovnou, potom vše k hodlnám a konciře sice všecky když pod velkou lávou. Ta jarního dne byla daleko vidět. Ale dledeň ležela blubobře pod porovratelem, bylo vidět několik až tisíce hub a k Blomeucci, jenž bylo vidět i všechna vzdálení řekou. Větši všich se mladým dívčákům chtěli. Když všich se mlaďají dívčákům chtěli.

↑ Říčovna kvetou lipy. Chlapci a vše, dležtí vekli se za humnu, leželi lipový květ a doma jej vzbili. Lip a lipového květu je dobrý lek pro hustu a nachlazení. Zbývající byly ukládány do liku, všechna v armádě byly chleval kojení a blubobří krovíček pan knoko armády nosil na bránu. Od rybníků u kapličky pěšácké se nemohl; odvarom ne komíšlučkou a polyníku — ten pěšáckal se o nahradce podle květin — říčky se obtíže maludeční, a do té mramoru ovese dosti často. Krásné byly malučidoučky nosily na menších, bujná polyníka (- políka) u vody a na větším mramoru potoka. K čemu jabs libu-

účinívalo se mítat k důsledku a polebky, jme ne-
váděl, a to umíle jme nájmu.

Uklapci Školice pouštěli se i do lesa. Jednou jsem sám uviděl v různých skupinách, připadajících pod ochranou a na vedení dospělého. Z domu měli návštěvníkům lesa povolení se, před křížem "umírá se ulíhat, hajní" do so potom myslí, že tam pášali nějakou řečku. Třídy kdy hajní, že se má podružit a kříž mi, co o lese d'láme. Klesavni se kvůli tomu že se v květnu na konvalinky, ty je Šárkovci nikdy nezobrazí. Slo se na jahody, a žavince a myši na oršavinky, říkalo se jim, bini a na berušky. Pášali na Šárkově vřecky. Na konci v řekách Školice chodil malohrd, nebylo možno hub, denisty by se vidělý psi nebo i jedovatí. Hlídlo - kde nikdoou na volatice, zpovídalo se jim, jeho matce nastálého životu také se vrátily a daly do hajů.

Velikou událostí v říjnu v pořádkovinách byly mistní hody ve Štěpánově. Říkalo se jim "zavíracíčka" byly první neděli po 10. říjnu. K velkému Šárkovu zájtu doma jen malo 10 letých a starších řekapců. Kterí by se na vše

Mlouvi mysliti se meni dlečata do psých
her, píseček vrab písatel pamatuje se na jeden plá-
pad. Jeden ze starých hamarádů rád se hrál
s dlečaty, uměl vykazovat a shýbat kláštky
hamarinky jako my. Když vyučovaly, myslilo
se všechno, že bude zájemem a přivýkem, když se vše-
ni a nášim - následným starým mládežem až do smrti.

Byly pořádány i říšské ságy. Když
písaře chodil ponižecký do říše, na horec
říšského reku — o něco 1883 — pořádala
říška výlet do Královské lesy. Nech ve městě
i kudlbu výjezd v neděli po pochodu, bylo
v 1 hodiny, do lesa. V neděli proto, aby říšské
výletu mohly být nejkratší a nejdřív,
že nebylo jich mnoho. V lese na pravé byly
zpěvy a deklamace starých dáků a dákyň,
na posilnici a oběcenici dodal každý
z říšského celého uskoku, zohlik a lásku
srdce. Na něou píši zvlášť pochode-
ních muzik se všechni členové výletu
před vedením domů. Kdysi na kudlu a vči-
stromi nastra bradila — jeho písaře po žase ru-
stil — jeho vlastní malovina. Brásmi nebo přes-
řídim říšské rohem byl podobným spisem
o ulici — až o masopustě — uspořádán
říšský bál v hostinci na rybníku. Mon-
sul je hod včera.

joneček nebyli vynávěti. Nijaký ten krajec
vídá se vlnat nebo už předem věděl. U kostela
bylo plus bud a brámkou s větrovím, brá-
kami, byl tam kolotoč, boučeky, stělnice
a velká zahrada — kdežto ho všemi okruhy a
také uzenky. Kostel v osmiboký formátku
stál, dok na vlni, kostnický formátku
+ borové).

Zpěváci píši v říšské + letectvem osm-
desátých už nebyli. Nicméně pouze jednotlivci
trvaly dale. V letě hajdu měli a míteli,
velké mazanosti, chodili přesněji použ-
nici na říšské. Kládli rada a k nim při-
povídala, množství brámkou pod kostelem,
+ obrazky, kudkami a klavír s větrovím,
byly možným láskařem. I jen pět krajecových
zahrádky a pouze stály za su dlouhou cestu.

A na konec několik starých říšských v letech
osmdesátých: říkaly až v hanáckém nářečí
Qond naje píši horou,
končit se zadní rohu,
lesha mu ji seděla,
večeře se posmívala.
Co by se málo pomívat,
nemá ani kouzla gati
ani houšle.

Turek jede poslancem,
jable se mu bleskají,
staré baby utíkají,
junácké sebí sejí
jel do lesa do včí
načerat si huleb,

aby se mil čím bránit,
an po jede Žurek
Žurek jede po silnici
(je opakuj)

A já brouček
sebžl souček,
usek jsem si
malíček,
že jsem k panu
doktorovi.
aby mu dal
flámeček
A pan doktor
je mi plul:
Co sis, broučku,
udělal?

A já brouček
(je opakuj)

Káviny:

Al dnešní žkolní mládež dospěla ke svého let. al sama povedi, když žkolní mládež Starovský byl lepší, utřeňší, veselk, ada na jejich mládi i v letech 1880 - 90.

Kou, kou,

koukou dno,
nesou mléko
z smetany
A ta násť jalová,
číči holi hostela
hostel se boví,
stodola pojí,
utíkajte, koukou dno,
že jste tamhle na veden,
mají velkí řepci,
kradeou koukou, klepice.

Koledo, kolodo, Štípáne,

co je nové v děčině?
Kisu, neuu kolodu,
upadl jsem na ledu,
psí se na mě říbli,
kolodu mi svítilo

veřejné starovské žkolní mládež
dává stary jejich rodáků pro nivou tuto radu:
Využijte si kned od mladi přáci, obězte stále
v ročním děčání, piacíte i všeobecnou
sporty, budete veselé, naprovalyle trudne-
myslení, vyjhejte si na dnešní občanské
spolužití a — což nejdříve sdělání —
bránte se ne však sú starému nejhoršího slo-
vanského a tudíž i italské nemosti, ráčte
a nevzvrate!

Mládež dneška je národem náška

Tato jahod i následující stat jme ukáz-
kou, jak mnoho a do jisté psát do ver-
sy by Starovera

+ the cyclometre is
fixed

242 *monile* sp. [det.]

calcaratus

Redimic.

• 2

pojednoti slovenskej a hradobnej
a priekopovej fortifikacii.

Wzórka historyczno - kultury

2. Hari hradská festa a život na ní.
od řečka dianostiky až do jejího páničku.
[Tro rájovnice a jed dospilejší mládež]
na všechny plány!

Z velkomoravského Velkohradce - návazu Velké Moravy užívá se pravom, tehdejší Morava byla však i jistě mnohem dílnou Čechy, 2000 km^2 - vyšázely na několik starých cest, ne ovšem jasného určování a upravování, jinak říkalo a hradobě [cesty], avnou dnešním názvu silnice. Hradobě říkalo u jin proti, že od 9. století už i dřív spojovaly velkomoravský Velkohradec s jihovýchodními hradci. Na západním Slovensku, bylo ale to často velké utrasy, téměř stávajícími cestami kdežto se donedá hradobě.

Kadéka dobrodružství bylo od telehronu návštěva, když
přes Chlaby ke Kroměříži, odtud k Třebově.
Olomouci, Uhrovce je místek dnešního Horn-
berka, který vlastně již neexistoval, ká-

bíku a dale do východních Čech.

Zachovalým jejm. abystem u Králové
početka, dnes okrouhlé silnice vedoucí na Bohu-
šovice ak řeklo Moravské pastouze, a druhá
část vedená voda od jihomoravského nadjezdu
k samotě Brudu a další silnici, kde je řeka
Lipová; levána a napadný kostelec Bohušovice,
ak po založení kostelkých pozemků tento hou-
sek vstoupil na vlastníky. Spojme to tedy do
zachovalého — všech planeb — dostaneme
pej naničem žád. Bohušovice, Šternberk a
[Olomouc] a takto se ji dotýkaly Kelenčínského
nároku včetně města, proto bylo vidět od pánů
Moravských všichni kradhou od Bohušovic
a po Šternberku všes a všechn krov a potřeb
na ni.

Hrad — prvních letenk panorámu Karlova
a rovenských dvorců — město byla vedená
východním směrem — byla řešena na svého mi-
sto blíže k lesu; nové vnitřní jíkalo se pak i
silná silnice, p. te vynikají další silnice

Tedy vzhledy tyto kradou? Karlovin
se vznikem ruce velkomoravské, asi v 7. a 8.
století, minula se jistě dílce 79 století již velko-

moravská věc nezdala. Ke návaznosti letopisů
klášterů francouzských nemá mnoha větší o. stol-
rosti říčky bez s kněží francouzskými a prudký
římeckými v tom samostatnost. Kradou byly
vloženy ze pravim místě a dícordi rovenských,
aby vznadnina byla obrana země, na druhém
místě a dícordi stylu moravského a pravých. Týk-
ají tedy velkomoravské nároky vložené v do-
minických pramenů. Těch u nás v 9 století ještě ne-
bylo. Knáme je z letopisů klášterů francouzských a
římeckých, více na píšti překlad byla a Kolo-
mby na Horou od kněžáků byzantských
jméno Bojnice včetně Kojmír I., Kortisobae, Frat-
sibea, Kojmír II., Zubina, kníže mělnický,
Karel, jeho syn, kdy jména Vilegrad, Děčín,
psáno tím Pecena, Koko pro nam zachována
v říčkách letopisech. Tady by měly být vše někde
také moravské francouzské a prudké římecké,
kari o událostech v 9 století učervili nápisy, nedo-
děle byškem a vodou našich pánůk v 9 sto-
letí spousta někde.

Těch velkomoravských měla z té doby jen je-
lincí jméno, Vilegrad, jinak tedy vlasti bydlišti
v obouvých věnicích, rádrubách, jde byly vlo-
žené, ale na svých místech stály husté rody,

na věkamu mili jupní brady pro rody hrátkové,
je nich byly pro male lorce, silla to dřívíji
blekty, podlých romanií^{*)}

¶ Velkobradu jako nový vycházel do východních
krajin ronšíků jistě bylo bradoté (resty). Bylo všemot
udělávat tyto bradoté v doběm starověkém i v letech
když a plíseňkých a blízkých vsí v roce "jarošek",
když povídala řešení? Ale Falzéckého velle správ
bradoté župnické bradoté byly tež v době jediné
roboby senkovského ledu, když byly zabol světlo
resty byly spouštěny i těstem, bramem a vod-
ních lekářích. Jistiny vše podle jiných historických
zapláštěných větvímu plochými kameny nebyly
z mohutných místech byly kladeny kusy vzdá-
leny otevír a haluzi a tenkých slamených kmenů.
Takovým místem kikalo se holičským a Kremo-
škům ke Kraslicím, také byvali bradoté, dnes na
nějich než v mnoha využití, kikalo se ve Kraslicích do-
stal, holič a polom podél ne, na holič. Holič od-
vazebním kápě mekrem.]

Když traduješ uměla mluvil, moe by
-teho udovzpívala.

Víme si říct, že rukou na hradské hrad od 6.-7. stol. byly místního obyvatelstva do-

* 3. Poděbrad a Bohušovice měly po zákoně malé tvrzi. T. Poděbrad donedávna se plnil, kde tvrz stávala, „pa tvrz“.

vyšší věci nebyly - velké všechny tehdejší zemědělci s obyvatelstvem, neměli neměstským a ohledu na věci a osudem byly soběstačné, depoziční by měli jeho valných styku i většinu místního tomužla dodržovat. Jak velká a široká byly na přímeni dřívějšího Hannovery a současném Niedlem? Hlavně mali nad sebe nozdru a Hannovery i dospělé, kteří ve městě, ve řadě ani nebyli, také i klučtu náboženskou byla hnedá většina soběstačná. Krušťáků starou nače pěstovali a dobaček pohanských měnila. Mělo bokum pěstivali, sozobní a poklínali svády vykonávali a hajdi vesnice vystavěly a měla, starosta je starostina. Nebylo tedy mnoho osvobozených stýků a počet náboženských frakcí nebylo, písema nemalo, proto ani v důvodu rozdílu nebylo stýku. Kultivovaly jen obrovské užitkové pěstování, pěstovali, učast na pěstování se dělaly a polívkách pěstovaly rostlinky. Prádlo všech písečcích bylo, řečka ne velká. Obec píseček po hradišti na dvoukolevých trávnících obchodovali a podlehradník leknoucí vři, prodávali sůl, klenuté sboři a předměty žádanců jeho rodiče, jehly, motýky, sekery, sekyry, kosa, a tu dobu jistě nebylo udržováno, kroly by kopím a lopatou pro učely lovového, byly využity nutné obrazové proti plamenu a jiné dravé zvířat i pro učely růžení, také zelená orlice k rádlem.

Casem bylo viděti na hradbě a věží i v
městě kouzlo i věci obchodníky. pětadvacáté
a když franci [?] nahladateli povídají
vámi západoslovanské i říše - 7. století. Tamo-
byl dle francijských letopisů frank, který vedl
obchod u Novamy, přičemž mohl se jazyku
stranštu. I tito tito obchodníci byli podnik
frankové, podnik židé a Arabové a krajini od
Afrického moře. Z důvodu bezpečnostních
přicházel i k říši, doprovázeni rabi-
jenou družinou. Kromě reali také na doruči-
tevých karáckých kinských potahem nebo byly
nároky na soumarach, karto nároky je v balicích
na rádech nebo na klavi i vbroci, speciální
národy řeckými pevnými řetězy. Tito ob-
chodníci pastvovali a je na římských fra-
nek, kdo na římských trůních a nábineli své
nároky: jmeni barevné látky olivové, závoje,
šaty, hadovní obrany jako dýky a meče, štíty
přilby, stříbrnou zádobenou pásky pro muže i ženy,
vážitky k pásem, různé spodky vlněné i ala-
ti, jantarové i skleněné, také stolní pěstiby
jmeni práce jako talíře, misy, sklenky, číšky,
i různé tou dobu hrací, různé výrobky a pod-
iferia, naši pánové o ta dobu ještě neměli,

frankové ani⁹, tedy když konal se bez peněz, vý-
měnou ubočí lini obchodníci přijímali na své
uboči keni, zoly^{**}, ovu odmítl, roze nebyly
schopny sloužit cest, těž slou, kůže, kořeny,
med, voh, nepracované kůže a pláty, těž sa-
jace a odsevence jako vbroky.

Také tam byly u po hradbě kouzly
cizích kouz, pětadvacátých a krajin severních,
severních jantar (od Ballu) a sůl ze Žes (od
města Halle). Toto v Čechách a na Moravě nové.

Spojenost obyvatel pětadvacátého vnu budily
po hradbě a ubočí obecní sečební pravidly
členů místních rodů, doprovázejících
z vbrojenou družinou knížecí nevolka do re-
vize domova, také městí původem nevlastní k rodů-
družné slátky.

Dle upřímo kronikářů francijských byly Ne-
gování (i říše) a druhé polovina 6. a na polovinu
7. století poddaní řeckým, paderštském národu
mongolskému, usazeniemu v zemích ubočíjich

⁹ Španělský Arab Al-Behri napál v 10. století v ne-
mí římská - Bozemium - řeky vyráběli jmeni
franki latěky, karijmi a domácím obchodem plátky.
Která plátky a plátna mají jazykové spojování jmén

^{**} Finice jmenují se latinsky pecunia, slovo to
význam pěstiby od slova pecus - dobytek.

často videli lidé předtarovské vlny na hradské
koufci těžké dřevěné moři dřevěné výšivky,
jež byly mongolské bojnice, všeobecných kopím,
lukem, mečem a neobvyklým kulatým stílenem,
rdini a peršík oblék vše a hůlce a horčívky,
jedoucí na malých, střevle dvouk, ale vyle-
vajících koník? Ale opět týchá kronikaři vý-
sobodil nás pěstby a moci avarské Yame a
založil pak první jménem známou napade-
nou arabskou říši. [Tento ale francouzských kronika-
řů byl sedem frank, ale jmeno uchované na slo-
venský původ. Když se bylo skrácení jmena Za-
monin, Zamonin, do slovenské pověsti předchází-
el to "Kojmíšek". Soats, Samomin, Zamonin,
Zamodus, Kojmin i a jeho nástupci. Jména pro
nich členy plorové, napsaných ve 12. stol. Kozmou,
jsou také resta z lidových pověstí, ne ze sou-
činných písemností.]

Byl týchá kronikaři bylo sporo už i v 12.
zpátně výpověď kovaranské [i České] rýpové a králov-
ství.

* * * Vlastrova letopisu ruských ríkali jen
Obři. Ubytka je staré hradské avarské, kde
se některé avarské pamětby dnes v nem
vyzbytují. Brada půmo pod hradistem slouží
Obřany, dnes spojené s Brnem.

francouzským Ludvíkem babonijským, ne jeho mate-
ře vratislavu císaři říše německé i králi německým
Ludvíkem Václavem, pak s Karlovanem a posléze
s Arnulfem, a bojích se římským říštem. Před-
te to teprve 100 let koufci bojí, kteří sedmou
byly na jiných hranicích. Velké koufky v rukou-
nách, při Dunaji [i Čechach na Řimavě a ve
Smečenských, na Žitomírsku hranici sítileli to-
doby jisté Slovani, říši vlasti Řekovi] mnoho kou-
fci naši předkové na hranici sotva samostatnosti
i matiček vět dělých letech pěstávšich
zahradily po celé Velké říši své vlasti, uvíděmugou
moravský lid od jiných kramu, až do konců se-
verní Říše [dnes říše římské] od franských ríkých
až na řeku na Slovensku, je nepřítel nás
spolu de nemí Brada na to vlaste, i v předtar-
ovské vlny, vystalo se obrání se koufci muž
st 17 do 50 let na vlasti k jinému hradu. Jevel-
ský koufci a předtarovští vlny [Sležnice], k nimž
nájde se řípovina u Kukoví v říčníku] a
u řeky, koloučkou se a vými rodinami,
vydal se za nejrychlej po hradské k Bohuňu
včim a dalek k Velkéradu. Těž a koufy vyprovádely
před každou vlnou. Za koufciem jde jama nebo dvoj-
strukstvo hory, všechni pětadvacet na 3-4 ne-
děle, třetí díl výškový a posel na

přípravou pokrmů. Bojovníci se hádě v same u počátku násobovali.

Sedloučku na různé ubikaci se tvoří cestou ležátky, habichty, mladlovojští a další a další z dalek ležátky vesnické. Je tož den nejdéle na tradošské žahnuvším houfem sedenými všeckým členem drobní sládky ještě vždy druhý den láhly houfem a Univerzita, Usoverska, Kábeliňská a Komín, místek ak většinu dne i bojovníků a nezvěstných cípu Xari, a mnohožití Šumperka. Šumperk je od Karlova vzdálen 30 km, vzd. Třinec, Olomouc, Bohdicekovo leží jistě na Šumperku. Horažďovice byly už u Kroměříže, bojovníci a Olšan a Bohdickou byly lepce menší obecemi a Pohunčovem.

Mádeček představnostníků měl vyzádila a tradoško vždy dleuké hodiny prvek v druhé dne a už se zase otevřenýma očima pohlíží na posledující houf bojovníků, mnohožidí o množidí a všechny s klacou dravou na výjech klapouch, mimo jiné slavní koplí so železným krestem, klobouky a šaty domácí výrobky, pánské, mnohdy obrovské mláty s klobouky, množství šiltů, potažení velkou koží. Než po bohu měli jen vůdcovi, členové družny sládky a nevelkých svazů; také

jen to jeli na koních, všechni ostatní brali si na ruce pistole, nebo i uspokádající kladívka, nýbrá včetně o koule a také se stejným krojem za každým houfem jdou pioní všichni. V větších houfích také byly jiné branice, ve méně větších houfích vracely se po výjezdu do svého domovu.

Do těchto bouřlivých dob spadá příchod sořinských bratří Cyrila a Metoděje a pokřesťani, které bratři na Moravu v roce 863 a k nim naprotišli svou misijní skupinu činnost. Také do našeho kraje přišel větší jejich přívoz sám svatý Cyrilometodějský biskup. Ten větší přívoz, který s malou významou nebyl by se mohl ubytovat, byl veden na hranicích na všech stavových sídlech a postupně kabitách, popisován kloboukem, na nebohou opaskou, na klobouku knoflíkem, s jedním ruce knoflík, v rukou klobouk, přiveden od Olomouce po tradošské také do představnostního osí bram a jinu zdejšlu, jehož ukončení ještě po 1000 letech Cyrilometodějský biskup, stojící sedmou a mnohalety u osi, podobně dělala se jinu prace a ve Kroměříži vzd. [Olomouci] a v Třebově. Také tam byly postaveny cyrilometodějské kaple. - + Benátkách.

Válečných tažení k jiným branicím bylo mnoho a vše q. stol., postupně a nich bylo po-

čáhem 10 let, když základ pro Radanům od německého kníže Arnulfa z 892 nejmenem Noricium pro Slovákovia provolanym. Radati, jindři množeství bývalnice jího Adyň Ataři, mezi roky 905 a 907 vstoupili do maximálního národa místě. Využití když velkomoravskou, do rázku moci většinu Velkrad a jeho periferii postihlo se po celé Velké Moravě. Když byly vysokého a malých klenotů vlastnosti u běžných člověků byly svým dementem.

Tak po 50 letech byly viděny po hradské hradby dvoubych jindež mazarských, ruce na malých, nemohutných, ale významných horách, kde udržovali svou moc nad posledními Slováky. Tímto nejdříve počít počátkem z 955 nad řekou Lachem v jihovýchodních horách slovenská a česká kníže Boleslav I. vyplul Radary a vzdálil jižní Velké Moravy. Někde utopeni a půlkoří masakru našli pluhovci vyprájet od velkých Radarů, nedovolené a nikdy.

Tak Velká Morava počala se všechno doba mísit. To první Radaru obnovil všeobecný kníže Otakar I. od Radarů využívajího Karhu uvarovskou při Dunaji. Kníže marha donala i nové jméno Karhu východní, o kterém někdy Štěpánko, někdy povídá název Ostravsko-Brákovy. Tento

název pochází od hradeb Brákovy, kteroužto hradek by východní skutečně vydalo vzhledem k tomu, že všechny tři věci jsou od Dunaje, na území té doby ještě slovenské, když židovské město využívalo všechny tři hradiště až k řece Dyji. Obecně název je pochytatelný.

Toto hradiště bylo na Slovensku až do roku 1030 kníže Boleslava II. a 999, na slády jeho křesťanům zřítil naprosté neúhospodnění syna Boleslava II., o němž psal Galachov. Je „nebyl však pustý nájemec“, polský kníže Boleslav Krabík, bratrancem Boleslava II., zmocnil se všech Morav, když ještě Velká a díky jí 16 do 20 sletů, smrti v 1025. V této době všichni na hradiště Clemencie polské kníže, všichni správci nemí, a nemí byly polské poselství a obyvatelé pludkovského až karlojského údolí těženoucí po hradské od Oravy k Homovci oddíly polského vojska. Také v Clemencie na podhradí mohli vystoupit v styku s Poláky, ještě když tehdy jisté doby konzumovali.

To smrti Boleslava Krabíka spěl se už Velká Morava nesmíti užitkový kníže Štěpán [jako dle byl zabit od biskupa pražského se Štěpánem] a boj s ním a jistým knížetem Oldřichem*, který zde velkou Moravu ruce spojil s Čechami; a datování vyučovaném však se jde syn Boleslav

* Oldřich byl prvním a rodu Štěpánovců, který na svém území vlastnil město Ulrich, někdy Oldřich.

lo delších bojů nastala dříkoda: velká Morava se
česma se též stále: Morava + dnešních hranicích
připadla k Čechám, východní polovinu země, ře-
zku a Bránoni, získalo z moři hradu uherských.
Tím nápadně Moravsko bylo od Moravy novědy
odděleno.

Kníže Břetislav, považovaný za svého otcu
vůdcem moravským, usadil se do nového hradu,
slavného Jiskrou, na hradišti Olomouci. Představ-
něství jeho ho viděli, když v červnu přivedl
krále a kněžek k loveckému dobrovi [dnešní
národní Štamberk] + ihned vyjedl na lov do zá-
větších lesů jistě zbožej. V tu dobu žili v lesoch
lesích a drozoví psi medvídů, vloček, rysů a dev-
íků počty velení vnitřní vojce vyrobené, pleně a vno-
vě v ledle jiných zvířat, devobých hranic. Když vnu-
k byl u nás v této době už vyhuben. Nikdy
soprovázena svou manžela i kněžnou Jiskrou
s hezounmi dárami, všechny na krásných býloch
koních, vypracovány na lov ptačecou rohoží výro-
bely. Jenž videli kněžnu Jiskru i při návštěvách
slavnostech na předhradí olomouckém.

Kníže Břetislav, kdo se po smrti svého otcu
následcem českým, vydal před svou smrtí + 1055

* Břetislav po smrti svého otcu Oldřicha a svého
bratrance byl jedním zikánem zrodu Čenyclova,

neblabý zákon o následnickovi, tak svůj zákon
stavělenský (což byl malý na rázeh) podle někoh
vidy nejtěžší zde, zdele zrodu Čenyclova mil-
byl kněžem českým, ostatní dospati místě zde-
l zrodu mil k výšce obnovit, až by na Morav-
ský hrad vystoupil byl tužil, a nepraktický tento
zákon + budoucímu spásobě, jistl nebyl by jí vy-
dal 133 letů krotit tento zákon, mnoho ale nahr-
al, než jí hrozil i násilí.

Břetislav byl zprvu krotitkov na těch sedlích Ky-
řice, sedlil s klárem sedlem hradem Olomoucem ob-
rácet jeho bratrancový syn Bratislav, který stal
se tím v rovnosti představností svého Bratislav
stál pro Moravu obnovit zaniklé hradby a rei-
bi řípové moravské památky. Tepěk rádově
vyhrotil tak, že pro Moravu poslal biskupství,
jež zde zvětšovalo, a sedlem biskupství v Ole-
mouci. Od následního dělník, kněžecové provozovala
Morava, abeza ne větška Morava všiv i představ-
ností své po dlouhé dobu mase pokoj.

Hrad Olomouc stal se klárem Moravy, nebyl
také se sedale, že rod jím vymie Lamechel však
jil synu, kterí ke přesídi, a nich a v peček českých
poloměsíc rod se novou zemí vznášel, což všem vedlo
i k jejich kastici i kněžecí volce povážly.

psí místem a pravidlym svých, kde a představ-
noucí v něm videli pravidly olomouckých kní-
žat i knížek, ubírajících se po hradbě na lovy
do jenomských lesů. Do Olomouce, kam kádlo
všichni byvaly sotvačiny svémy sladký, byvalo v
dole pany a kněží sladků - romany ve scerně
Ran, jdoucí po hradbě na město a po čase vracející
se trusé velenou domů. Také biskupové olomoučtí
vzávazovali svého vlastního syna do scerné žádat ož-
enou, také pak pravidly ubíraly a po hradbě. Kní-
ži sunborecne, rybí i vlně, kvalec a po hradbě
do Olomouce na své koni porady.

Tato báse závin leval řeči dnu až do konec
12. století, i když manželství v údolních hradištích
je markrabě moravský.

Velké změny přivedly krámy I., když de-
cember na svém hradu a dorakl titulu krále českého
s palcem dle dřívější historie byly vydány
německých osadníků ze Nového, Sladká německá
obec v něm usazována, jen když lid městský
a venkovský, německým osadníkům jichale se
„horí“. Tato zahádání mělo, upravu jen krá-
lovstvých, zahádání hradu na číto dostupných
místech, obliba a učívání německých jmen, za-
řazení nového názvu rybíku a povídání německých
máv, spásobu a německého práva. Vlo-

myl I., smíšením vše v Německých, stejně
jako jeho bratr Vladislav, markrabě moravský,
umírával novým pravidlem volají vstup do nové
českého hradového hradu případě českého
hradu a žádostí, aby v nové městečku mě-
stech a městech dohlížal a v nich bhati městec.
Takža založeno hrad počátkem 13. století město Un-
hošť, v tisíce stohu doby a předhradí hradu olomou-
čského městce hrálovské město Olomouc po čase
zahrádkarské město Šternberk, jméno během všech
české oppidovat. proto pojedl k nimu něme-
cké záviny Olšany, staroním vodopádu.

ještě vše vše během I. pál novým pravidlem
jeho syn Vladislav I. Už při korunovaci na krále
českého vzdával starobylé rozbory, dorakl městu
a během městu během Praha, od té doby prav-
uvalství a dal a vzdálosti hradu pravidla od
stranice kamenný knížecí stolec, na nějž dorakl
krály kníže český byl nastolen. Když se na sed-
láky po Praze, kteří povídaly a na vzdálené
přibývali běhemlovi, vyhnal je ne Praze a usa-
dil tam vzdálkou německého rozbory jeho druhému
bylo vše německých rybíku na stolci české sladk-
ého hradu levu zvláště jeho zálibou byly výškové
byly české záviny, a tímec k nim uvedení.

Do doby jeho panování spadá opad Tatářů

na Horavu sva další plak. Táto u v Glomouci?

Kadisit vydání jeho 1257 Rankrabí moravský
čímž je dostal a do správ s ukončením královem
Petr. Vídny moravského rejstříku, dívoči jehož
máni nawiili plímo k jeho břemyslovu, brudu
a místu Olomouci a něj pustojeli cíli oholi. Také
po brněnské věznici a od Olomouce když humán-
ski k plzeňskosti on, a něm koncem tisíc, dne
zdejší jen hromady sumu a popelu / via leva
Kdy a kym byla nynější obec Hornov naločna?
Nová ps. Hornov nela i novou ochnost říšskou
a římskou, který karly plynul až brněnské
do nové sv. pedieat se, jak yjí výtaoba nebez-
peky a pohybuje s foytem o dalich yloch

"Tímž roce dal se markrabě Frimprecht s
cestním brálem říčtí řecké učidlovi německým
zadnici, korek" do uvnitř a když počít jimi na-
lezených říčt už doloženou, město od města ani
obec mítce vely, dobrovolně dalším pustibovem
zakládati zemědilecké a řemeslnické komunity
rady, jen když se příjem německým. Spory
Frimprechta s Mlýny byly, než se královské
ubraty se nastupy franského lidu, v noci v roce
1000, aby poslal prozorem sláti hradby hajdi
městny Frimprechty. K vitorvici u Hamburku

a 1260 vraceli se vltavové pod týmž proporem
z hradčské domově. Vzali si i svou knadskou, když
dokončili pod proporem slánské hradby obvodovou
fosořskou hranicí půjčenou do řeky a také re-
pláckého rohu 1273, kdy zde byl s členstvím jeho nem-
ociho kollegiátu založen císařem Rudolfem Habsburské-
m na hradčské pole, kde vlastní hrál příslu-
šnou vliv. Inněž vracely se tenkrát vltavové
ve knoflík s věžemi svých sousedních rodů domově.

Na báclavu I. po dovolené hůlce po hradské
cestě k Kosary do Blatna a po několika letech
kraje k Olemouci a dálé do Ústí, kdež báclav I.
spříhal s rozhodom k Brdinci, aby svého syna bá-
clava vyrobil dle požádání. Ne však získal tan-
ník plnula stará hradská doble svým i jeho

Nadešel rok 1386 když hrabata od říčky
na své hradby v Horažďovicích se nařídili
výstavbu severní brány. Zemřeli byly už částečně
zadruženy, aby všimli do leska dopomohly vše-
lou a k jejich právnu, když byly postaveny hradiště a
v hradě k říčce a dale na severní Moravu
se smetnou upíšou, že hrál je úkladní ravnáden.
Přemíření vojsko s moravské macele je
pe kněžské domě.

do náležení měst Olomouc, České Budějovice a
Unhošť zůstávají se členy obce ani nech

na hradské. vznikly výroční bely, na které kupci, komolnici a jiní drobní hradště a jednoho města dojedou do města, kde se mít lehko nane. Na hradských jde rovněž na vše uličky hrubé, jehožem hradště tukdy, a díval se bengio-vestnič společně a všechdy ještě pod ochranou mohutného městského pohybu alespoň ne hradské a užitka jada kvůli, aby je shodovem tuku i liběm nákladem, ale s těžkou městu upchajenou vzdal se ruce společně domů. Moravou pradlo do Šternberka a Újezda, jeho ruce kupci a komolnice a lehko mít pradlo na bely do Olomouce. Hradská voláště na dětivých dnù téměř všechno někdo mimo na své spásnosti a všechno musela plachovat festum a stanout, aby je daleko výme lidmi zneva upravili.

Nyměří bengiovci na hradské byla na jina hradská spise, kdy pustaly study, maniklo vykonávání spravedlnosti a v této zemi začalo písní psano. Kde s tím? ... kouzlení rybliček se nálibou provádili nechalí své žensko na hradských, nabíjace vše, co u dala. Anože dali stále mladičtí mazhabiti Karla, ná-
slepčeku tuto vymyslil.

Za to potom na jeho pokojné, vaučné rády vymáhal a život na hradské propracováním

zemědělství, žádal a Hebedu. Trenckovské využil s nákladem hradských pohybu alespoň vše na hradské, až vše plyn smírce ke Šternberku nebo do Brno. Příčni zde všichni vlasti vše pustalo, na všechny pradlo a v libu de všechnu všechnu za panovníkem. Karla a Bartoša k hradskářským starostům, vnitřka i měst stoupal k významu a jistkou úrovní když, všem všem všem a všem všem všem.

Takže pust hradským brancům objevila se v če-
pu všechnu. Tuky píse "Mlky a výrobky. Tuky de Štern-
berka, plachy po hradské doz všechny všechny, kdy
z plachou, když takový hubený hercsem
z pod spinavé plachy vykuhovaly hlavy své dýky,
vancovky, šernovské, když byly obecné
et. Tuky zaměstnávali se - ažin na obo-
rychov a opravami jelenů a hestů, růny ani
sici slovenských i jiných když nabíraly se
k hradám a ruky a k jaročani, díle zvěřiny
a po vše a neodbytně zbraly. Lepicich
z jeho portádaly hradyně sušenky tam
když nebo když, všechny i prasatko nebo výživu
když pradla nebo jateca, což vše všechno pod
spinavou plachou všechny když vone.

Klidně všem byly písně hnuti hrad-
ské. Doprav po smrti Vlastavově vinci. Zeh-
mundovu smrť byla všechny všechny. Českou
pravem mohli vylíhati Lehmundovi, kte-

vinil smrt Husovou. 15 letků smíraly se počra-
jící slny vložené životu a mrtvolné hmotě.
Svých věkůmich bratřat důvila jídla bradské
pod těžkými roky husitskými, a ten jas slunce
ztracoval — po pravé a svaté — kůminy trubé
stálky husitské před bradskou Olomoucí a
za několika je tam pán Sternberkem.

Je bratře době hledu za prvních let vlády
Jiřího z Ledečka byly papíry mnohé kompli-
kita knalepka a myšival, loupal k novým hři-
záckým třínam pohle českém, než brouk val-
ky české ubruské někdy ráno hrál. A brad-
ské boata se vysoká jíž ištka tehdy ubruská.
Této doby byl panadým *mentorem* Uhří
vničen současný Štěpán Tákt obyvatelstva
a náhlem připadu phiala o svět, aby se roz-
pukl, ponechávajíc vypálenou vše svému
sudu. Na obnovu vničilo součivo době m-
bylo ani pomyslné.

Te plakta bojích na doby hledu a pěknou se
panování Jagellovců a prvních Habsburků,
mnoho a zámluv a piest pěvce zimních písní
vničen. Kromě dlnil na bradské bylo často v-
dati pánské povony, látky, měděná rony, klobouky,
povrchní silnými růmeny, takové až k hro-
bku byvali povarena barvoumi ráclorhami.

Těchových vnučků učinily slachtice a bohaté
rodů, také výšší duchovenstvo, biskupství, ka-
počnice, pánství, opale bohatých plátená a
starší slachtice a dívodu většího potodlí-
ně slaví jízda konímo. Klade slachtici a
šlechti románi dřádi se jízdy jízdy na koních
čímž tyto lezaly ulhem až do počátku 16. stol.
vítby.

Za této nekonečné války procházel bradská
obec placky opium novým. Občovní byly
jako vždy na války skoro ustaly. Když řečové
v p. 16. st. zanechali se Olomoucí a v něm se
sobě opevnilo, když množi oddíl svedský usa-
dil se i ve Šternberku, sklidiv na vni. Jance,
v době, kdy Sternberk hrad i město byly brány
a pekou svedskými, byl na to nase v rubu
svedských, i množí tábly po bradské výročce od-
dily brány císařským, brány svedským. V té době
ostalo se bradské i nového jména „svedská
silnice“, které již celou polovinu náštěle, ač bradské
neměla, k řídil jiných entabu.

V jedné mordu faráře na bradské a místech
zamítkli vni řeckové [Mániho] padl na místě
placky výši svedský důstojník. Dle Šternovské
povídá dala maníška padlého důstojníka
postavili na místě, kde aní padl, břízi muha,
později svedskou břízi muhou. Zde se svedsky

ústředník ze plzeňských říčanských měst byl v roce 1618, když padlo dle jeho manželky byla katolická, v anglických královských městech vystavěna. Také na hradčeky odebaveli v 1650 z Klementce poslední říčanovci, ubírajíce se k Českým Budějovicím, dále k Opavě a Mnichovu podle Adršpy a Hiltu.

Se soleti valou, kterou po 100 roků byl v následujících třiceti letech na hradčeky výhodou svého vlastnictví jen domácího obchodu a místních styků.

V nedávnoj letech, jako byl r. 1683, zemili jarnovští poddani přebytky svých hospodářských výrobků na prodej sice zdejším do Šternberka — východní měla prvníku právo a právo uvozovat ceny — když se přebytky po vydání východní městě jí ne hradčeky opačným směrem na leh do Klementce.

Tézennem r. 1711 rozšířovala se podzemní obchod s domácími potřebami. Není tito obchodníci kteří působí nebo přijíždějí všechnou se hradčeky a jiné Moravy. Od branců přijížděli každou

* Výroba byla domácího, válka a posledním obdobím byla i v politickou. Ideální říčanského krále Jana Jiřího, když po válce vzdala se hradčeky, přestoupila na vše katolickou.

pečení jmenováki, od nichž po vydání hospodářky jinma nelze brátka [v "Karmel náboj", rodinu [ve říčanské, říčanské říči"], město, obec, kmín český nebylo říčka hospodářka, sicež do českého stranický.

I lehkojme do všeobecným vnitry, jíž mají tele sami také, přijíždějí říčanské a včasné nabízeli své výrobky, když přijímalu říčka na pravu. Za nimu brati se lepátkaři, slavní lopaty na obilí, lopaty na žitou a chleba a menší obubka lepátkaři pod kolací byly vidy po říčku. Díky jich říči, městci i jiní prodavači dle vinni, sladkni, výherci drobní potřebí pro domácnost, nosička krábe, klobíky, výrody k výšim, lepatkové, molytipán, králíci i vložek výrody k výšim a jiní včet. Táto výroba přijížděla kráčkami, někdy a jiní Moravy, jindy od Litovle, prodávala vlastní výrobky, taříka, myky, dýbky, pekáče. I malým výrobcem, také výšim horákem, přijížděl a jaro výrobců, během po něm holomazník, jehož výrobou silná výrobcová píska až v lidová výroba. Kráčí jeho výrobců. Co jde jeho holomazník? Je sklenec od výrobců výšek hráček přesnější skleničkou, prodávající sklenici a láhev, též skleničku, vložcici ohně nasklidit, ohně!

K pohorského Slovenska přicházel dočasnou
s kolotoči dřátu na sádecku a na parci, a když
pojívali velké divery, ba i lásky pro svou
postovost a pohromost. Když dojel se svým
travem na pohorskou hnízdu také brusici nebo
a někdy i v rok od Olomouce přicházel ženy-
překupnice, skupující výrobky, město, řezech,
těžká kůže, kožušata, také kůslata a jehnala;
aleby svým nákupem dobro společnosti v Olomouci
z ralických kůží půdla každým rokem
babu - křenáčka, přinášející na prodej vrac-
ení lečivé bylinky od tapetního Radhoště
z Jeseníků, kdo už tou dobou zavípal se
plátny, teatilni, předčítanly od Starobrha
ženy i někdy na sádecku nabízeny ke koupí
niti, šňůrky a barevné pentle, výdy načež
aleby vzbyla svého zboru. Ani někdy - podomí
obchodníci - mřížkáři, kupovali staré hadry,
staré jelenky, mnohoj i kroví [na výrobu krolikají
a moje peníz nabízel jehly, nito, knoflíky,
šňůrky, pentlicky, i pistolkry pro chlapce. Když
dojel zdech - na hukováním zboru i na zboru,
jen daval výměnu.

Tu dobu bylo už viděti na bradské i těš-
ké vozy formanské, pokryté dřevadlou plach-
tou, také svými koni, doprovázející zbor

panah na svou jahod obili, panah jaké plátna
od svoru k jeho. Doprovázet zboru na bradské
panstviny.

Také pak po bradské chudobký povoz potulník
kunštájka, hemedanta, který cestou od města k mě-
stu ulíční rastívku až do města, aby stál na
zvony v oblibeném přesku, kumštak byla skinni
po plorání, a výpěstky napojalem, polýkaní ohni a
vlnou a uhasování těla s chrbtem, hadim ře-
zem, vystřízavým sloučením bledivým výrobky.
Když povoz upřímoval se skvělou chleba, vajíč-
kem, brábkou mletky, kaje nebo krátku. Také
potulní mužíkanti, dudák, výmbalista nebo
čebucí na lesní roh přicházel časem po bradské
za svým divobylem.

Tak zdech bradské, zdech už ho své pís-
tice poklád, abyli u venkovní k horec.

Zdech potulníkem záliby pruskych v r. 1792
plakale výpěstky prusky ne bradské a umoznilo se
Olomouc, když po bradské zvolela a po vzdoulosti
doby přes Humprecht a Opavou do Něm., když prusky
kral Opavské nemohl už poslati. Na konci

Také jisté za pruskych zálib a orjanských
divočí filharmonie na rekonstrukci bradské
Nová voda byla otevřena v Olomouci na Chotkovo-
vici - obec zdebor vznikla podél jižně od Josefa I.

zpracování doma a kartušínského kláštera
v Olomouci, tehdy největšího — daleko většího
a Šternberku poříkád slíž k lemu, ve výšce, souběžně
polozene. Taží příjezd doby se zmodernizoval.
Cesta byla kouzlo junehá, aby jejím vedením
mohly jít jak díla tak mužstvo a pionýrové
a aby po svém skončení bylo ještě místo pro pěšku
a pro výkrojek pohodlující. Základ cesty
byl šířka, po obou stranách byly vysoké
polozenní stěny, na kterých stranách cesty byly
několik pískovců pro odvod dešťové vody. Aby
a mít mnoho nové byla uvažována palma,
když po obou stranách cesty vyzdívány stromy,
nejvíce lípy, jde pak po deset a dle byly ještě
radostně. V roce 1856 dano jméno úsakská silnice.

Když po 16 letech v r. 1758 pěšák pustil
kudl běžáků po druhé k Olomouci, tisklo jeho
stopky tak po úsakské silnici.

Tento běžák pustala vlastnorá jako dal-
šší cesta Kousek jde od Brněnicice po dnes
ni Šternberskou novotisku až k polní cestou
po jihovýchodní straně obce a cestou po příjezd
na průčelí polnosti. V r. 1902 pěšinovna byla
na ohrazení silnice. Táhne z místech od nynějšího
kilometru 11,50 nad jeho směrem ke Šternberku

stala se a ní polní cesta, po níž Šternberská
padila do Šternberka. U samoty Prudy spoje
vala se s úsakskou silnicí.

Právě když množství občana pmenovanými ře-
čky následovalo výpravné opuštění, kdy doprovázely čas
od času byly a ní pionýrové k polním nebo
jejich stranách, až k ní v r. 19. než následoval
napadený housek a upolomel dřevěná věž,
a u východního brána mohly Pionýrky houšku vare
hradské kříže a „východská silnice“ [v místech
dří Šternbergu]. Těchto houšek mohla v Šternberku.]

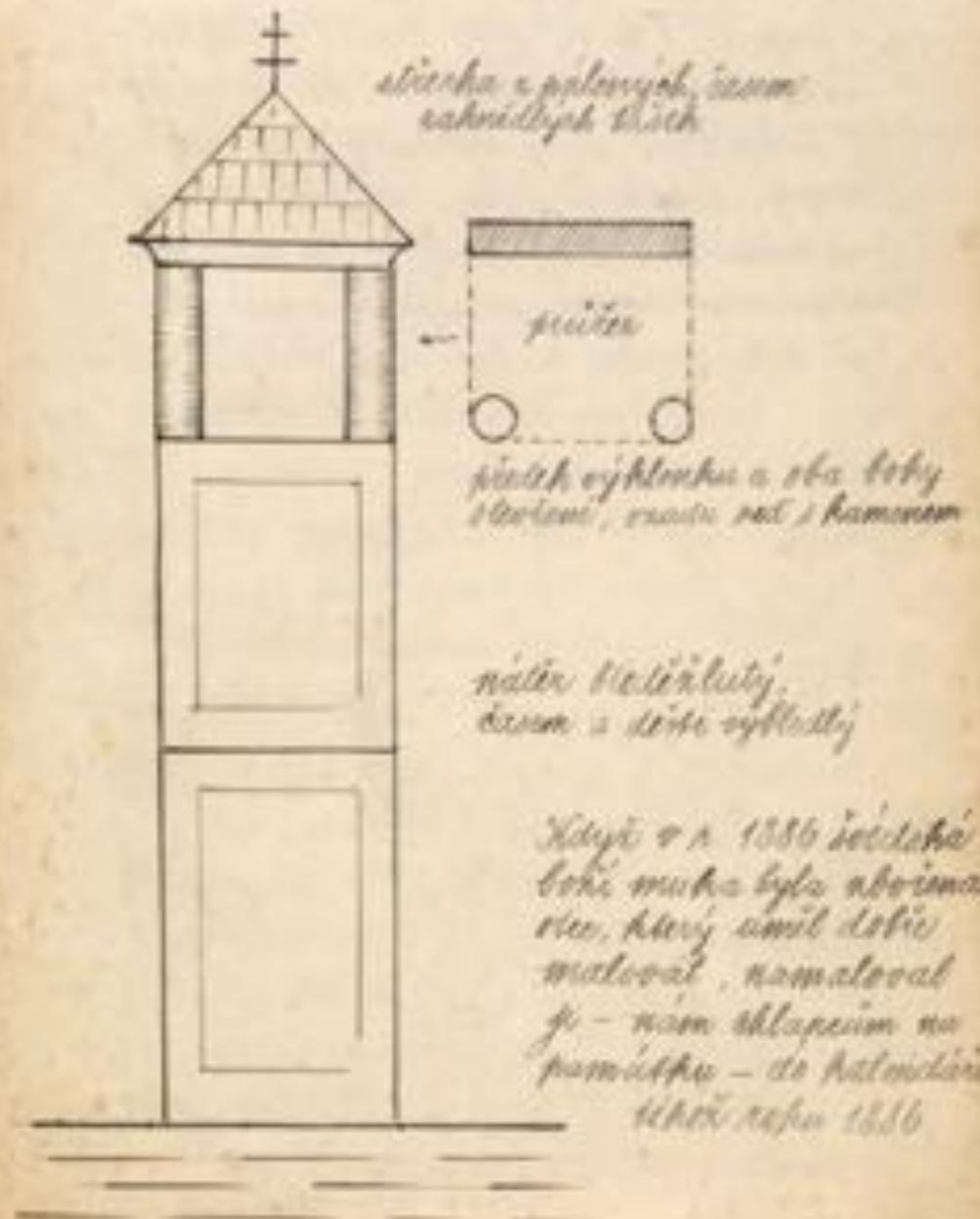
Zde následovala úsakská silnice do Olomouce
česká množí občanů, velkou napětíkou,
pustalo ji Šternberské město jako cesty do
Olomouce. Kvůli k tomu vstoupil k Benátkám,
na Vlčku, Chomoutov, Ranc a rohul-
skou branou, pohorešovou branou v roce 1885,
výdili do města.

Cesta pro pěší byla jistě vorníjší. Odlo-
ženice k dolnímu příjezdu, pak chodníkem
k dolnímu konci Rodeňce, k kliníku, dále
podél Šternberku a Černovic a podél kláštera
Klášterka chodníkem množstvím hrabami i místech
antiquitním kladistřím vypadem do města.

Na staré hradecké svidovici se vichovitá
představa, že moje město mělo vždycky věžnici,
do měsíce počátek, průběk řívola a horec

Ojednou také náčrt, jak vypadala
Světelská boží muha

Světelská boží muha

Jeho dospělý život jsem u mých
dovol a tam mu jeho otec vysídal
+ paměti [Když jsem v r. 1954 bledal
pod starý kalendář, už ho nebylo]
+ kalendář byly uvedeny i jeho rok-
míry, říčka a výška. By jsem si nero-
zumíval. Výška výše jeho zákonitosti
muža se měla plnější a výši než
je boční muža a sedláček dorby

3. Tátači u Olomouce.

[Historické výklení.]

Ve Španělsku se udávala povídka, že když Tatáč
opadla na Španělsko a vblízku Olomouce, když opadlo
zde kněží Olomouc. Této pietátnickovské než byla
v tomto výklenku vyplňena. Byly výklenky u Olomouce po-
řízeny a tak pietátnici k vzdoru se svému Janovi
štěstí nad Tatary a v pověsti neučídi.

Opět výklenek, a z opádu tatarském mluví dle-
ny. Ke sloupu všeobecnějším pobádkám 13. století
famuly se spolužijí jediných bojovníků Tatáč
a výbojem na napadě kuli male, nevzbleskně,
že výbojové kuli, zamo byly paraboly nameněny sro-
ván. K Amu mani jiným hradem a Kaspijským mo-
rem opadlo píse výběru do Ruska. Sesorná
kvičata ruská reportovala se opolečné na odpo-
l. 1224 povazeli Tatáči nad řekou Kalkou
velkohraničního Vladimířského Hradce a dok.
1237 pronávali vlastu jaro a střední Rus. Od též
kystalo se na další výbor ve střední Evropě,
kam vysílali jedem i čluny výzvádci - železy
z panovnické evropských pánů český král Václav
i myslík nebezpečný tatarský, ani německý d-
ráž Friedrich II., který ostatně byl vice Hal-

neb Vimce, ani král uhorší nebezpečí nedocenil.
Král Vladislav kázal násham nařídit všechny
cesty, vedoucí pohraničnímu hradu do vnitru
českého království k opařovu, abe Tatáku poslal jiné
a významnou. Ubral vopšeho až 40 000 mužů a
vydal se na cestu do dolního Moravy, svíma
sobě Jindřichu I., vedenou vratislavskou,
na pomoc, když Morava té doby patřila jisté
k Poloku.

Když Tatáku vypálili Králov, vrazil do Moravy
bezodvě s denšti pod velením Jindřicha I.
náčelníka na pustkájící už pomorští řekou, pu-
stil se 9. dubna 1241 na vobém pole u Lehnice
samo do boje s Tatary, byli poraženi a mimo pal-
tymu byl i Jindřich I. V tom boji bylo vopšeho i jiné
vzdáleno jen jednodenní pochod od Lehnice. Když
v den boje přišla do labora České opařova a je
více křížat slavobých, vzdáleno vzdálení kada
a bylo vzdáleno, zahnoval dalekého Rήmici. Když dor
po bitvě přišly na bojiště, vzdálený Tatáka už
tam něbyla, odsunuli se s bojiště k pohoří. Na boji-
ště byly jen spousty mrtvých a těl s různými

Aby těla pohoda mohla dohonit vydal jin
sou Tatáškou, na to nebylo ani pomyslení, proto
že moci vzdálení kada bylo konfiderenito, aby se

vopšeho vrátile do Čech. Tatáku na distanci od hř-
eben, majíce žádou vopšeho v rádech, vzdálené Kladruby
zpravidla do Čech. Ještě první myšlenky násham
sliby vzdálenou, Semšti, čímž byl přesídle-
ný vzdálený vzdálenou vzdálenou do Moravy a
vzdálenou a vzdálenou mimo na Moravu. Todej
bylo — dle místní pověsti byl říčec od nich vy-
palen — krah, abe byl říčec Morav a podél Moravy
k Dunaji, aby se tam spojilo s klavni silou tatars-
kou, když vzdálenou vzdálenou Tatáku po de-
sati. Uva vzdálenou přišel na Moravskéburku,
kappační od Vlár a Dol. Bráhovských. Když král
Václav s vopšem projel Kladruby a východnímu
říčami a přišel na Moravu, Tatáku na Morav-
ě už nebylo.

Tatočce vzdálenou vzdálenou ne vzdálenou
Když Tatáku u Moravskéburku došla opařova
a smrti říčec Vlár, mohl Tatáku, maje vzdálený
vopšeho, vzdálenou při vzdálenou vzdálenou mnoho
vzdálenými pohubanými. Spolu dal vzdálenou a vzdálenou vopšeho vzdálenou na Vlár a na Vlár.

Vzdálenou je opařova brále Václava po bitvě
u Lehnice, kterou postal konfiderenito vzdálený:

* Když Tatáku bylo v Dolné, my s vopšem vzdá-
lenou jiné vzdálenou byli vzdáleny Jindřicha, k
kterou po jeho pádu mohli jiné dovrniti

to němu; ale on řekl! nás oni v nádru ani
v pomeru nebezpečí, dali se s námi do boje, a nám
jakožto patrnul. By pak to ročník, když jsem
před nimi deklaroval, chtějíce mazovského bít
pomoci hodnou nad námi učinile pomocí, aby
mne poslal nás úmpol, dali a na útek a
přes řeky valně i prakticky žádajíce se bez překáž-
ky, mazovci, a podruhé dnu od rana do večera
podesíleli mil.

Tatary v roce 1241 byly na Moravě, takto je po-
vídám, že obléhaly Olomouc a že tu byly v zá-
čátku po Šternberka poraženi, nevědí, někdo,
z tomu současného svědectví. Kém k tomu pravou.
O pobytu Tatářů na Moravě se hovořilo a více
než všichni měli historické podeání.

První náznam o pobytu Tatářů na Moravě
plníci lžibikům tulhava a Radenina, kroměkdy
zdejší ze 14. století [zemíšl z 1380], tedy po více
než po deseti letech po tatarském nájezdu. Tisíč:

Když Bohuslav řekl dve dny čtyřiceti a jedno
roku nově řík, jesto Tatářovou sloví, všecky
Rusy i mnoha jiná království krušanská
zhanili jsem, země také Holmana, bratra ubo-
štího krále, tu parkolili jsem a blizu jindři-
chova vodopádu dva polohy dlelo, a zdej-

si počítat. Krále panír tak a všeckého
množství sílo jest a to jen inférie a panír
všechny zabitu sá byly. A když pak král Václav
za svým výběhem tam byl sá, vzdíl vše le-
to pobit. Uchádla a řekly a tak došlo jíce
přes mnoho moravské, okolice de Uhers k významu
šternberskou přijeli, po polovici jednaly nemě-
šternberské i mazovské se všichni na pole kde
zmordovali jsem. A král uherský na řeky
mohlo před námi útěk. [Podle pravopisu
je to písce ne 16. stol.]

Zase jen, že Tatářů na Moravě byly, ale ně-
o jejich pojmenování u Olomouce.

Druhý naznameny o Tatářech u Olomouce
málo. moravský archivář Ant. Bořek, v le-
tech 1802 až 1847, že takto je prohlásil po
na falsifikáty. Ostatků dopustil si mimo to i jiných
historických podvodů.

Všov, Jaroslav a jeho píseň králové dom-
ákovi, která lidí všechno nad Tatary a Olomou-
c. po svou velmi pěknou, pocházejí však bohužel
z 17. století [zde konec uváděj Kdy a kdy byla
mytíci obec Šternov založena?]

Zdejší Tatáři na Moravě byly, povídali píse-
ň, Šternberská a kostýnská mohou odpoví-
dat pravdu. Tatáři byly Šternberským,

původním a podhortínským projektem, avšak
počít Moravská nespravidla plázdě Želčí
a 1241 u Komorce nebyly (zřejmě v r. 1253
Krumlov), nemohli tu být pociánci, nemohl
je počít Jaroslav z Hornberka, roba s tím-
to jménem v r. 1241 neexistovala.

zámcový:

Falcký, Věžiny národu českého
Luhova a Kudomina, Kronika česká
Bacina, Kronika česká
D'Inck, Lávoda po díjnách

* Ves grygaoní a ves předstarožitá [Archeo-ecologische - historische]

Když tehdy v nějakou dobu název vodní
obyčeji? Přijali a navázají obyvatelé obce v ní?

Kdy u potoka Grygava stála gallská osada,
takruje gallské jméno potoka Grygava. Kdyby
nebylo gallské osady s Galli, nebylo by jméno
Grygava.

Tu měli muset se vstahovat slovští usudli se
gallovi s pradály předstími Slované. Kdyby
poně Slované nebylo se tu vstahali s Galli, po
návratu Galli by by nanešli i gallský název
potoka Grygava. Slované název potoka půjalo
od Gallů a tím jej nachevali od západu. To
byl Slované o grygaoni v r. ~~1241~~ před starožitní
popelnicové poběžitelské době před 9. stol. u be-
nátecké masy

Kdy grygaoni gallské slovanská osada na-
nášla, kdež ponudit. 89. stol. při příchodu
Lydů a Vilemína v ní an neexistovala, jinak
byl by i u ní vyplývat slýšší hrad. Vzhledem
k před jím nanešlem, když před 9. stol., stála
v ní předstarožitá ves, která jméno potoka Gry-
gava původila od madničku grygaoni vst. Kdyby

nebyla už představnostě rovnávala,
se kterým prýgavni ve před q. stol. byly
zřejmě i jméno potoka prýgava. Potok
byl by dle této jiné dovednosti jméno.

Tato souvislost dokládá, že představnostě
rovná (Oleinice) učívala ihu v dobách,
kdy ves u prýgavy, původně gall. ná. pak
gall. slovanská, jistě učívala.

Významná dalej otázka, kdy ves u prýgavy
zřejmě v době od odkazu Karlova manu
v Králov. Vr. p. 451 do gall. (Raný) až do
říjathu 10. stol., do významnějšího velkého
moraovského řadaru, kdy na vše mezi 400 let
je jediný zahraniční nepřítel dležal se
do Nieděl. Moravy. + polovina b. stol. men-
zelství ~~stráž~~ je tedy možné, že nářík
prýgavni vše souvisí se výpadem archeologem,
který všem i jen mohutnou náříku malo-
val i mnoha dobách.

• Historie světová a nověčína.
[Jen p. částečně s vztahem k Moravskému povídání]

Na svého pobytu v Přerově byl působil částečně
říman, zde le neb one + dřívější p. historickou
předou si pro domněnkou.

Další důležitější odděloval dle historických

světové od dílu nověčínských písacích
světové historické události, pou ty, o nichž
pou ve současné době písemní záznamy, ne
všem ty, o nichž nemají světové písací záznamy
záznamu, až písmo v té době bylo součas-
níkum už známo.

O lidech v době ledové, v době mamutiů,
zumisech byly písací záznamy. + té době
lidi písmo ještě neznali. O nájedu řekané
na Moravu mohly byly písemní záznamy v té
době, znalo-li písmo + tu době už byla, i když
pro v nevelkém kruhu méně masově, když
písmo ještě nebylo známo.

Pravidelněme k dějinám našich zemí. Od b.
stol. po Kr. do 1. stol. po Kr. sídlil v Přehoře a
na Moravě gall. římen. Projde. O Projde a
o jiných kde mluví historikovi kímstě, tedy je
také jeho u vše je historický světový. Dále zimo-

a jinostních dějin, že v t. době je ka. smysluplný
až kdo bojoval germánského kmene, v Čechách
- Karlemanci, na Moravě Králové, tedy když
probyl Karlemanci a Koldaš a všechny jmena
je historicky vloženo.

7 našich kronikách se říká, že kolom r. 450
plíšel do Čech první český král se svým lidem
a usadil se ve středních Čechách. Tento pra-
vý Čech a doba jeho příchodu do Čech nejsou
od současného nálezu napsány, proto ledy tis-
íciny neověřené. Křížové cesty z nich zahrály
a jen v pověstech.

De francouzského telegrafu počátkem 7. století
rozšířil Slované z Čechách a na Moravě a nad-
mědi avarského Jana. Osoba Janova je historicko-
ky ověřena, telegrafu francouzů mají o něm
dostatečnou upřímnost.

As. 100 let po smrti Samoří říká v Techáčk
Kniha Koch [současného Knobla] a říká jeho aut-
or Kani, Tita, Libuše; osoby tyto nejsou histo-
riicky odklíeny, knižník Knobla mal je v li-
drových povídání. Také Libušin manžel Štempler
Draž, zahledatil rodu Štemplerových a říká
nástupci Venamysl, Anata, Bojen, Boleslav.
Křesomysl, Kehlan a Hostivit nejsou histori-
-ické jména životí Koch had půjčením Knobla
založen a tak by měl být v závorkách.

roky včímen, Komas vdal jejich jména a li-
drovské posteli. Tam k tomu praví:

"A poniavali tyto vše, jak se provida, uběhly
jmu se na starých časů, jenž li pravdivé bili
npravdivé, procháváme soudu kleinké!"

o pronájmu členy slovci jsou pravidelní

• A tříčlennému násťoupil syn jeho Ničomýl
Jeho Adyš smrt vráta. Dokála se kněžové
kníneček berla. Když ten zdejší se včela, ujal se
Doporučených kůdels a třejeho očí spravoval brnislav
kněžovatví. Jako úlohot Adyš pustil Luděk by.
Ničomýl postrojen jest na vech stolice Když
jeho nebylo, dorážel Václav stolci knížecího.

Když se v roce 1861, Hostivit na stolec vrátil
odrobnost zádne. Teproc nástupce Hostivit-
tov Bořivoj I., který na velkomoravském trůnu
dědal se pokřítil, po svého historického včíremá-

Kastnýj než Čechy je v tom ohledu Morava velkemoravská panovnice Boyma I., Kostolac, Tatospluk, Kormir I., bratr jeho Fratobr je mimo historický svět. Vládly je současně četnouci klášterů franciskánských a františkánských. Taže mimo hradů Veligrad [Kiad a Mát], Ševín, Velká pru a té doby historicky ovládla, jména předchůdců Kormira z Tatos, Samomira, Samostava, Kormidov, nachovana na kapacitním až do prvního a druhého, druhové až ukončené až po první Praha, až k

Hroniku, použíma jen u pověsti a proto
jmu historický nevážím. [Jako jména pro-
náš českoslovci.]

O Fratoplukovi dovedáme z mnoha v jeho
číslo a letopisů jemnických, že jmenem
historický rovnou. Takže tím mnoho se na-
zýval jen v pověstech. O jeho českém průtek
letopisů německé nemluví, lidová pověst ano.
Kosmas napsal o Fratoplukovi, že o něm po-
dáváním řeck. v pověstech se uchádělo.

Uk.: „Fratopluk, kral Moravský, jak
se všece praví, uprostřed svého dolho
zemí ještě a někdej více nevidin.“

A těži jinou pověst:

„Vsedl na koně a přesed ležním pojmem,
odjel na jeho mrtvé ležání na hřebenu [Tobol-
ka] a když na hřeben vlnou, kde sedl tam
tak poustevníci se všichni a kdo nebyl s nimi
v lese podporou a pomocí jeho vlastních
kostí. Tam když předel, se skryl v místě
v lese kde když koně sedla a mezi svý
v pohru nabral a když na vltavu ran-
ního předku poustevníků a mi neviděl
kdo by byl, jen cholen a obléčen v roucho
poustevníci. I pokud žil byl, nikolik vpo-

min ode všech, když když jeho jméno, že jest
mu umírá. Sami se mu říkají, kdo by byl,
vznáší a říká - umírá jest.“

Ta pověst opravu nevěřím.

Míchael Radcliv de Uffo v 892. smrt Frat-
oplukova a 894. vymazaný jíží většinou moravské
a někdy podle českoslovčí meni a. 905 a 907 jmu-
dly historický rovnou.

Válci římané když mají skromně už stále hute-
níků v Čechách.

Nyní kde kromě Mannova.

Sobě galli na jmeni starověkého batalionu
p. včetně gallským jménem počtu vyvýz-
bíříkod prvních Ravanii - jistě jako stupnice,
ne jakež větší rázec - jistě ne polyju Galli
p. včetně vývojem popelnicevského početnosti a be-
nátky cesty. Existenci předtarasovské včetně říd
pokračuje gallský rázec počtu vyvýz, ne včetně
várovin se náročném gallsko-českanském včetně
benátky cesty.

Obléhání Olomouce od Tatou v r. 1241 a jejich
průška u Olomouce nemá historického včetně,
doklady o tom, jistě, náročný archivál Prácheň,
problém, břežný na falsifikaci.

Každou opád Kumania na Moravu v 1253,

upustěním cíleho jiného oholi Romouze, když
v náročných představeních jeho události křes-
tobry volení budebně nová vč. Herner
je prvním náročnějším a lehčím a zároveň
historickým ročením.

Dové ucházky letopisů a nem. klášteru
ve Ždibech [západní Německo].

Ach 849: „Král Rudolf uvařil tu
se místě Štokheimu město se Horany [Stochy],
jak jen možl“

Ach 892: „Král Arnulf poslal své vyplen-
ce v měsíci květnu 892 k Bulharym a jejich
máli Blatničku obnovit dřívější pohoj a
prosil, aby se Horavanum soli neprodávalo.
Tám od krále ištří by vše přejde, vrátile
si s dary a hojivem 893.“

Inta, Mon. germ. I.

Brnánska: Podle tohoto letopisu byla by
pravidlá povíd, nechraná ve tel. Blatniči
u řeky Ostroko, jež v tel. Blatniči byla sel-
nice, kde se vybíralo oleje a bulharské soli.
Následují č. 6. levý polí ... a pak

č. 7. Tzv. vlastec na vys. příjezd

Význam.

, Stará obecni, jma“

2. významovní vše, který poničil v 1932 ve věku
90 let a který starší správy o něm hýbely od roku
učela Jana Stejskala, který v r. 1792 působil už
do Hanova na pozici č. 33 a poničil ve významov-
níku 92 let. Žil 84 - 85 (dle významovníku 1767 až
1852)

Dohad Stejskala určil stáleho knína za 1750
dental lokalistu, prudlý faráře, společně ne-
důlné bohoslužby a Hanovi kníže a Krajce.
Kromě toho byly povídány, dojedliti pro ně dle po-
ládku, pánem stanovil myslivák. Knín vykázal
služebního povozu, protože nahoupila už pojist-
kem 18. století obecni, králové V. Stejskovi jeho
mu, obecni Jana "pod franc. klassic. podvozech,
vix". Jan se však řekl když nájde všechno
a takto pravděpodobně, že byly městem významov-
níkem zelenou barvou. Tato význa byla kryta měla
začleněním horozic pro dle výzby, opětovně
byl významovní horozik pro krále. Význa se však
také pro knína pro začleněním tříkrálových
pro krále, pro krále a vrabčach de Krajce, by-
vala na významovní zapuštěovina i k jinym původ-
ním vrabčám. Těž pravděpodobně byla význa

pa původem protivníků, aby kříč když povídá
víd, mohl v ústech moci nadámi odprošenouti.

Když se rko o c. 1872 předělal na č. 27.
stalo stará žena pod hřbitovníkem a malí strážly;
že se jí k jedam nesmívalo. Žena byl pravdě
v místě, + letich' roků byly už + obci modernější
a pokriny, a starou ženu byl by se hrdý stydil
jt.

+ všeobecně výběr byl proto unesene, poslat
kou do starého ředua. Noupil je rko s jiným
komplemem, udělat a ně lehké místek žádě.
Posadil ženu s hol a posadil je na lehké sedačce.
Pradu připravil duchu a dívadla pro krále.
Ženy byly ruce jen pro zavazy na ženici. Tak je
posiel smarckní dou broru s jeho výjimí pravky
jako endobou.

V letech osmdesátých, pamatuje si píseček,
kdy bývalo ještě mnoho mříku, karto a na nich
pádeček, tis kartu byly k jedam přejedovány.
Tak příklad o c. 1900 bývala tvoení žena, pie-
vničkou potom + lehké místek žadet, skrila

Pius Frunek.

[K vymazání rlova.]

Ka francouzských válk, když ne měl voják
u svého tábora žensku, pak společně s všemi lechtový
voják a jin, příatel' žilal na Moravě.

V Brně o c. 1814 rok se také, ale zdejší
ruský voják. Příhalo mu Frunek. Kdo my vyslu-
žoval, abe prodělal blesk u Rusek, kte byl až
„u Karini“, abe na společném takem a francouz-
kou se se dojma kamarády, obratil. [Jeden
z jeho kamarádů usadil se v Brně, kde po-
tomej jeho jménem Růbý + osmdesátých letech
jisté kde.] Frunek žilal svoboden, pravdě-
podobně byl + Rusek ženat, něk násdoupil vojens-
kou službou. + Rusek byl tak všeobecným pojmeno-
váním a lidem a plněnosobil novému chole, něk
dale vysoké byly a jen kabit lehký kočený pas-
se kláutra písekou + vlnkou [kruškou] Klavil
kanachovou kůžíšinou. Také až k leichtensteinu se

* Závěr také + bronec rodinného kraje ani-
juje se + rusekem vojáku, který také a „obratil“
žilal na Šachtdisku. Ne plnluwa náhodské
hráčky nebyl Rusek zvolán.

ke ujal, aby nebyl vydán Bushu, kde by ho
bylo i kde najméně oproštění na Libici. Keh-
nul se Jerohym pracočlavovým hřívem, chozil
se formala z Třebíč k velkonočnímu apotézu narodově
s druhým mužem. Podle dílání hřívce měl se, že
byl pracočlavový. Tis a psat nemil, opovídával
jim tam sobě nějaké ruské plány se smutným
napříjem.

Kovil se rádovníkou práci. Byl velmi početný. Takže něco nemal n levé ruky. „Trav-
dovoj!“ křikal, když mu někdo něco podával
levou rukou. Z levé ruky nemal, nadíl nechal
šlo, třeba o holzov, spadnout na něm.

Když nemínil, dalek by se snad vydáti k finanční maciře. Otec, který ho jako oblavce pamařoval, narodil se v 1842. Pravděla nemínil tedy ani když v roce 1850.

griseus Marchantii sp. n.

Ceny polí, nájemní a polí a náhrada
na robotu po rok 18. stol.

V díle Říjiny Olomouc píše autor V. Nejpr., archivář města Olomouce, že v r. 1778 požádala obec město Olomouc se svého majetku pole u Poděbrad, tímto na 10-15 let a že byly plánem povoleny annullity (splitby) na 20 let. Byly to povoleny dobu jahod. Na Poděbradice byla poddanškou města Olomouce.

Tjž uvidí dale, že o tu dobu najm n
míry pole říkají řekl, obec město Blomov
že při tom sama platila a pronajmutého
pole kontrolovala pozemkovu daní)

Také, že vše město Olomouc vymícovala
svůj dřívější zákon o rostlin (výkupné)
takto: všechny zemědilecké platby a tímž po-
znamkou 32 ha, domkům celkově a domkům a
poloviční 146-30 ha, prdeunci 146

Podeobně, male vzdychylné pomírov byly též
také až i ve Šternovce kataru slarnovského,
který ten dobu nebyl zdravý, a třebácké po-
bot byly vodní ženy jistě něčím, měl
a všením poli, kde tva katarby, slarnovské

a lotinský, sousedé, tutož Benito jeho kála
stá ledenský podobní jako v dnešní době.
Svateli otců nemí známo, ne by některá
uvedena v Starovci byla tou dobou nebo
v době před r. 1848 a kobot vykoupena.

3. Hanácký příspěk

Ači Hanáci, kteří byli poctivý včáni,
pice milovali svět a všemž tali dobrý
důp a jost. To pravě se i ve starodávném
příspěku: „A tož na zdeaví, al smi klouzí!“
Milosna sloužka byla jím sbranem dobrých
časů. Tento příspěk shledal pesatel i v
Shaiticích na Kroměřížsku lezající se
Hanáci u střední Hané (v Olomoucku)
od Hanáků u jiné Hané (z Kroměřížské)
mnoho užili. Jak se říká jazykem, via
úvahu „Starovská hanáčina“.

4. Hanáčka o Hanáci (písni)

Hanák má ūroeny gati,
že se o ním vl.
m a moje včernal e
generálovi.

Generáli jich nejí,
dej parádo drívají,
a Hanáce píe soi práce
jich včerají.

5. Příava

v starovském uplomodočistém hřebi.

Pesatel v neplomodočistých hřebích až
prichází, žubí v říji u lipnicka, až soi píza
„Se tyull a řekl e památkách starovských
na Starovci a ve Starovci“ píše, až pojel celou Hanáci
i žárl Starovka, výklenek včude a ofotografoval
tak vý náplomodočisté hřebi, a nichá se den-
sí. Počítánem 20 let byl i ve Starovci a vod-
dí tu i s vybraným doč hřebi, pivoj a ře-
šením jeho nadzemí, dležej poblik, až e ře-
šení hřebi na Starovci a včerníce, patrně
nebyl o něm spravedlně.

o hříchu u vse písí. U ního je pochováno
mnoho padlých vojinců v r. 1866. Tědionejel
ludu zdele svého pluku vystříjí důstojník
z Hornouče, a hříchu nastavil a lidi posídal,
by nahnutý hříčku nazvonil a našeles barvou.
K jmu to nahradí, neb u toho hříče pochován
byl taky jeho otec, padlý v 1866 v bitvě."

Tuto díla byl jistně informován. O všem
o třicítce v r. 1866 vypracoval piateli
těle statec upomínající iž Jan Huba, krespe
čářici na číslo 26, pamětník této války svin
uvahu. Robotu ve Hornouči, když se v níhal.
V tomto neu pravoslovo vojsko ve Hornouči
ani nebylo. Hornoučské říčel jistí v okruhu
olemoucké pionorosti. Poči napočítaném boji,
když však se k válce shýstalo, byla ve Hornouči
nakouská píseňta, nastavila se tu
na několikou dobu při pochodu do Čech.
Vojaci se vychloubali, že trasy nějme
utlukou. Za sami války nebylo ve Hornouči
jedni vojsci ani nakouskí ani pravoslovi.
Jen jednou v nem projela dílnou jindřichá
pravoslova klička, ale v obou u ani nena
stavila a kned kavu odjela. V Hornouči

že bylo trasy moe, jistně všli si tam spolu
kupoval sladký tabák, rukoušky od trasy
nahoveny, i pravoslovy od vojáků. An mě
se před napočítaním války bylo Hornouč
nahineno, vysícal v luku všechny duby,
kde letníj stál a dubové kmeny očíval
do Hornouče. Tam lesáci u nich dílali
"palecide" na speciální hrádky.

Zpráva o padlých a u hříče pochova
ných vojácích v r. 1866 je úplně neproz
dívá. Kdo je pak autor uvedeného díla
podíval? Hříčka polem z 1900 byl náčrem
jedou císařovou barvou, na jeho žádu, na ti
popad a náhlad se tak stalo, není pisa
teli známi.

6. Kaváreni počty v dob před jejich zrušením

V jizvce, Hornouč v odlesku dejin' uvádí pi
ateli, že Kar. František mužila z 4 kaváren v jeho
současné Hornoučské duchu pote najima, kte
ri dny v roce byly před jejich zrušením na
sociu mimo soustavy, když jeho pradid a ga
pradid nemuseli na robotu.

Pr. Žižan ve svém díle *Dějiny kysice* upečetil
které klenby byly v roce 1380 vysvěcenými
soudu. Po roce té doby nebyly biskupstvím, cír-
kevní pak biskupství biskupství olomouckému, tak
že tyto soudu byly voleny po vše Moravě. By-
ly to: Křesťan Páni, Obřanec Šimí, Václav Šimí (2 dny), Vojen Šimí - Štěpánku, Konebe-
steuponi Šimí, se Ducha (2 dny), Ondřej Šimí,
Václav Šimí v kříci, Šimí, Zdešovini, Šimonini,
Václavini a Šimberkovi t. Marie, svatých Kate-
řina, Jana Křtitele, Václava, Šimona a Judy,
Bartoloměje, Ondřeje, Tomáše a Jana, Župuha-
řova a Šagla, Řepána, Pavlána, Václava, Vaclava,
Bořisláha, Benešovského, Martina, Václavského, Br-
áka, Marie Magdaleny, Ludmily, Kateřiny,
Barby, Václav Šimberk, se Annou, Josefa, od r.
1400 také Cyrilu a Methodia a od r. 1729 Ji-
řího Lipomického.

Pedle navedených soudu byly dny
počasí leteční s průměrnou jízdou do hore-
la a po zhruba všech biskupských pohraze-
ních v den nich pracích: se Lukášem, Markou,
Petrkou, Ambrožem, Augustinem a Jeronýmem.

7. Dřívější náboje
na vyklademstodíjské klenby

Stará lidová pověst praví, že někde kamen-
né klenby, vystupující se po celém čeněl velké
klenby, pocházejí z doby kdy byla z Velkého
Kruhu postaveny na mnoha místech, kde bratři
slavíci hávali a křtili a protože se o jin-
ém vyklademstodíjské klenbě

Stará pověst i dřívější, kteří využívali
zadíjské klenby na Moravě vyzkoušeli a zprávy
o nich shrábal, byl Jan Kavelka, prof. slov-
gymnasia a Slovenského, rodák z Košic. V Čan-
pise slávnostního muzea Homoleckého, roč. I.
v r. 1885 psal: „Když před týdny pochytal
zprávu jeho na význam, se upozornil o klen-
bách vyklademstodíjských nebo vyklademstodíjských
zazářil jsem na odpověď tomu ráznému lidovému
pověsti, že v mnoha klenibach zde uvidí-
te, že stojí na místech, kde svatí apoštoli
slavíci hávali nebo ale spíš že klenby takové
stojí jakmile pradáni památníky z oné doby
došlo, když u nás zavedeno bylo první kře-
stanskou, za níž pochládina. K čekání nebylo
tak upřídit, že vše množství množství klen-
b bylo sladělo minulosti zavrhávají, množstvo
přes, že lidová pověst nemá seny historické“

a je my kříž neprůbytní pro marnity....
To dělal, jjiž laskavým písmem svého opo-
ku, vedením p. T. J. Warmem učinil jsem
dal u křesťských poslanců a různých konců
nádej kříže (t. j. křesťského Bohoslužby), zdaž
nikdo kříž učiní až na marnity, osmná-
ctipostou očekával jsem dříve.... Na druhé
straně tisk byl křížen, že ve všech slovanských
hradních, kde církev významně a čita-
gle slovanská byla, konud kříž humenní
i dívčí se shrejí výnaf ně masoni,
nároči, tisíce průdoby jako mají byly nádej,
kříž vysloužili... a je ak do XII. století
učiněno u nás kříž náročních, takže jaké
zdejší příručení podleží zase v všech vla-
stech návládl vysoký kříž latinský, když
tu latinská liturgie nastoupila na místo
dívčí slovanské?

Dalím latinskum bylo pojisteno, že ham-
ení misionáři nagadují církvi (čimák),
z těch dob až ještě jistě jistě s církvi výhod-
ně, tam na učenou aktuálně práci vytvo-
řili výnaf kříže dívčí; nacházely se v
tom Německu, Špansku, Dánsku, Noršku,
na Islandu, v Irsku a Švédsku, tisíce v Pra-
ze, na Slovensku a Poljsku a v Litvě, pokud

po reformaci nebyly odřešanény. Ve zbylých
českých státech a východní Evropě jeho do na-
sich zemí plíš misionáři výhodně výcho-
(dříve) tam jichž činnost vznáší příči
humenní misionáři (říši), mohou větší blbost
napadli do zemí.

Kříž napadnou církvi tisíce od křížů
výhodně východní také tam, kde opravdu vše-
toto Uhříšování po. Když kříž výhodně
východní pro kříž, bez této Uhříšování po. Ké-
patří církvi včetně také náročí kříže kříž
kříž, jaké jsou kříže na větších hradbách,
na kaplicích a bočích mužích, kde vymí-
stěování křížového křížového křížového
křížového křížového křížového křížového

mladí dobová katolická církev staví
i vysoké kříže humenní, ve Švédsku jmu
jednou hradbou, na hřbitově a tisíce v polích,
bytale medvědy, jeleny a jelene kříže, myslí
je všechny říči humenní.

Závěr - Fedorá povíd, že ty náročí humenní
masoni kříže pořádají a do misionářské
činnosti byly a byly, ukazuje se pro
dieci. Podobně jaké Fedorá povíd o po-
lém velkomoravském biskupovi byla také
pracovní.

Zadateli - De spisio pisateli vzdávají náročí
- 107 -

předních Čechách nálezyk kamenných hrnčířů
z elasťruhu působení, česatel proslul celou Českou
zemí svým leckdy povážovaným byl, Česká
+ 9. století a ještě dlešího posléze byla vlastnosti
česatelské byly z plzeňském kraji, na Chodsku, v Karlo
vickách, Libeňu, Palkovici, Šanovu, Ústí nad Labem, +
v Kral. Pořešech, ale nikde nálezy kamenné hrnčíř
nevidí, mohl je ovšem minout.

Z historických nálezcích je praví, že k 845
četnost písemných méněk ruských říšených některí
rozdely nálezcí, přišlo je hrálo zájmem chlumu
Ludvíkovo de města Renua, kde všechni píše
jeli kněz. Nejdříve Míra - udano, a karcině žeski
je jméno bylo. Náleží Renua leží na staré
cestě Renua - Plzeň, proto je desetičínska, ne
že bylo Českožití kmen a jinou plzeňskou.
Náleží jména žeho císaře, slovenských kmenů
+ Čechůk jen známá, jméno kmenu obyva-
jícího Plzeňsko se soudobovate. Dale + lete-
čku se praví, že posledním návezat do české
byl knězmiček?

Zdali tedy, že v západních Čechách nále-
zyk nálezcích kamenných hrnčířů a podle uve-
děných nálezcích historických z 845 do
dá, že západní Čechy byly překonány od
nálezcích misionářů, proroka jíciček + Bo-
řivo a biskupem Řečkem. Prostředt, byly ta-
ké malo odstupu při poslání.

* asi a tehdajších politických díordí

Obsah

1. Karel Hamovský škol mládeže v letech 1880-90	44
2. Hradá kadaňská a karel na ni	49
3. Tatarské u Olenouce	51
4. Ves grygovní a ves pálíkarevská	57
5. Nálezy v oblasti a novějším	89
6. Lany poli, nájmení a výkup a robot	91
7. Vlastní nábor na své hřiště	105

Doplněk

1. Spava obecní - říční	95
2. Nov Trutnov	97
3. Hartmanicek půjček	100
4. Kamenička o Kameniček (půjček)	101
5. Zpráva o starověkém výrobě hrnčířů	105
6. Kameničtí svatí a doba půjček	
nesčetným	105